

אדרא זוטא קדישא

Holy Idra Zuta

Translation and Commentary by Zion Nefesh
With the help of "Hasulam", commentary to the Zohar by Rabbi Yehudah Halevi Ashlag
And "Ohr Yakar" commentary by Rabbi Moshe Kordovero (Ramak)

Distributed Freely by:

<http://DailyZohar.com> , <http://RabbiShimon.com> and
<http://KabbalahSecrets.com>

© 2009 Zion Nefesh

You may distribute this PDF file
in its complete form with my blessings,
free of charge, to any person in the world.

No modifications are allowed to this file without prior consent from Zion Nefesh.

Web site owners may offer a download link to this PDF file on their site or link
directly to the original: <http://RabbiShimon.com/pdf/idrazuta>
email: zion@RabbiShimon.com

Subscribe to receive Daily Zohar text on: <http://DailyZohar.com>

Thanks to Leah Cohen Davis for help with editing

**This work is for the soul elevation of:
my father, Yihyeh ben Chaim יחיה בן חיים and
my mother Yehudit bat Nechemia יהודית בת נחמיה**

Note about the translation: The bold text is translation of the original text and
the regular text in parenthesis is the commentary.

**We suggest that you print out at least the first 13 pages, so you can complete the
reading conveniently.**

Introduction to the Idra Zuta

By; Zion Nefesh

There are many parts of this article that may be difficult to understand for a person new to Kabbalah or the Zohar. It will become clearer and more important to your soul the more you repeat reading it.

The death anniversary of Rabbi Shimon Bar Yochai falls on Lag B'Omer or the thirty-third day of the Omer. It is not a simple holiday; it is a day when the gates of the heavens are open. Make an effort to celebrate this night and day with people with the same consciousness.

The following article is not an easy read. Together with the Idra Zuta it is the best way to connect on Lag B'Omer. Read it and share this document with all your friends. Read and study it together.

The Idra Zuta, meaning small assembly, is a section of the Zohar, found inside the portion of Ha'azinu. I wrote a commentary to Haazinu last year and started revealing the connection between Rabbi Shimon, Moshe, Haazinu and the Idra Zuta.

I wrote in the article;

The parsha was considered as the song of Moses. It was written in the Torah in a very unique way and the style is also different. The whole song was written on two special columns, which are split into two and each become 4 columns of text.

Before the song starts we have 6 regular lines of Torah text, then 35 lines which split into two columns. On the next Torah Column we have the reverse image, 35 lines split to two then 6 regular lines.

I believe that a mathematician will find many secrets just from this unique arrangement of the parsha. Kabbalah sees it as the upper and lower triangles that form the Shield of David. 70 + 70 lines of the song or 35 x 4.

This arrangement also looks like two doors, one opening towards heaven and one opening toward earth.

At the top of the column, which we discussed last week, we have the letter Aleph that gave birth to Moses which he kept as a key to move between the worlds through the doors that he actually created for us.

The letter Aleph is described in Sefer Yetzirah (The Book of Formation) as a Mother letter, together with Mem and Shin.

In the parsha we find a very unique word in the Hebrew language, it has only one letter, the letter/word 'Hey'. It appears as a large letter, which means that it connects to the level of Binah. The reader of the Torah should read it as a separate word and not connect it to the next word as normally read.

This letter appears twice in the Tetragramaton, one time for Binah and one time for Malchut. Here it is told how Moses connected upper and lower. At the beginning of the songs he was calling upon heaven and earth to listen and by that he created the necessary gates for us and for himself. As I explained in previous commentaries, he will come back. He has the key and the gates.

The last point I want to share with you is that in the Zohar portion of Haazinu, we find a special section called "Idra Zuta". In this part Rabbi Shimon revealed the secrets of Zeir Anpin (six sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yesod) and the connection to the final Tikkun. Also in the Idra Zuta Rabbi Shimon was leaving the world and his departure was described in details.

Why was the Idra Zuta placed inside Zohar Haazinu?

The Ari tells us that Rabbi Shimon had a spark of the soul of Moses. He came to the world to reveal the Zohar, in order to support the Shechina at the days before revelation of Mashiach and to give us a powerful tool of connection and protection.

The Zohar and Rabbi Shimon are directing us to the gates that lead to Zeir Anpin, the "Light".

Moshe and Rabbi Shimon shared a mission. Just before he passed away, Moshe created the gate in the Torah at the level of Zeir Anpin. Rabbi Shimon created the parallel gate at the level of Malchut with the seventy Tikunei Zohar.

Moshe opened his song in Haazinu with **“Give ear, O heavens, and I will speak; and let the earth hear the words of my mouth”** (Deuteronomy 32:1)

Rabbi Shimon opened his revelations of the Idra Zuta with **“I will speak alone. All will listen to my words, uppers and lowers.”**

The last paragraph of Zohar Haazinu, just before the Idra Zuta, says “When Moshe said “Give ear O heavens...” the worlds shook and a voice said, “Moshe, Moshe why are you shaking the whole world, you are only human, and because of you the world is shaking”. Moshe answered, “Because I call with the name of God” (Deuteronomy 32:3). At that moment they became silent and listened to his words.

As you will read in the Idra below, Rabbi Shimon started his revelations with the gates of heavens opened and in the presence of the Shechinah (The female aspect of the God in Malchut אדני) and seventy righteous souls from the Highest level from the Garden of Eden.

The Tikunei Zohar is the key to the gates created for us by Moshe and Rabbi Shimon. The Zohar testified to that in the section of Naso, **“Because the Israelites will taste from the Tree of Life, which is this book of the Zohar, they will go out of exile with mercy”**.

Read the Idra Zuta to connect to the heavenly gates, especially on the day of Lag B'Omer. The more people using the key of Tikunei Zohar, the better are our chances to open the supernal gates and flood our existence with the upper light that will remove all darkness from the world.

If you have read this far then you are a person that cares. You are spiritual and understanding of the value of spiritual tools. Spiritual talks are just “blah - blah” but connecting to spiritual tools and caring for others are the key to spiritual change on a personal and global level.

The Daily Zohar project (<http://DailyZohar.com>) is such a tool. It gives free access to the Seventy Tikunei Zohar to all people that wish to open the gates and make positive change in the world. [Subscribe](#) to be part of it.

Now continue reading the Idra Zuta below, especially the part with the translation and commentary that describe the process of opening the heavenly gates.

Zion Nefesh 15 of Iyar, 5769

Notes on the Tikune Zohar and Idra Zuta

By: Ezra (Jeff) Meiliken

It's an honor to be part of this bold project of the Daily Zohar, and as Rabbi Shimon Bar Yochai opens the gates for us, I just wanted to point out that that 35 and 35 lines comprising the columns of the Song of Moses (Haazinu) total **70** and correspond to the **70 Tikunim** and the **70** final years since the founding of the state of Israel in 1948 (5708). The word *tikun* תיקון itself is comprised of the value 516 (TYKV) plus the final letter Nun (N) of value 50 representing the 50 gates of Binah, and **516** was the number of times that the Zohar tells us Moshe needed to pray to bring the final redemption back in 2448, when G-d stopped him at 515, because while he was ready, we were not.

And using the *gematria sofit* value the word *tikun* has the value **1216**. Now when we wrote about healing the *tikun* and the secret of the small letter *alef* א in *Vayikra* we discussed that we had learned from Rabbi Abraham Abulafia that **1216** was the gematria of the 2 word phrases "70 languages" (ShBAYM LshVNVN *שבעים לשון*), and also for the "permutation of the letters" (ZYRVP HEVTVVT *צרוף אותיות*), including the *kolel*, but what we didn't mention was that the 3330 years from the giving of the Torah on Mt Sinai in 2448 to the year **5778**, the year Rav Ashlag advised *Moshiach* will usher in the *geula* (final redemption), is precisely **1,216,256** days, and that that final 256 days is exactly **70%** of the final year.

As for the word *tikunim* תיקונים, its gematria value is **616**, the same as *H'Torah* התורה (the Torah), That said, let us all connect to Moshe Rabeinu and Rabbi Shimon Bar Yochai, and thus learn how to overcome the final **70 tikunim** through the Torah, the necessary correct permutation of the letters that open the gates, and through our spiritual work so that we make the required changes in our lives and throughout the **70** languages of the world.

One final note, it's no coincidence that as we approach *L'ag B'Omer*, the **33rd** day of the **Omer**, we just read *parasha Emor*, the **33rd** portion of the Torah and the next two portions בהר-בחוקותי, usually read together, have **57-78** verses respectively. And also that the gematria of *L'ag B'Omer* (LG B'YVMR *לג בעומר*), including the *kolel* for the 7 letters, is **358**, that of *Moshiach* משיח.

Ezra Meiliken 16th of Iyar 5769
<http://KabbalahSecrets.com>

כג) תאנא בַּהֲהוּא יומא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעֵא לְאַסְתַּלְקָא מִן עֲלְמָא וְהוּהוּ
מְסֻדָּר מְלוּי. אֲתַפְנְשׁוּ חֲבֵרֵיא לְבִי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְהוּוּ קָמִי רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה
וְרַבִּי אַבָּא וְשָׂאָר חֲבֵרֵיא. וְהוּהוּ מְלִיא בֵּיתָא.

זְקִיף עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא דְאַתְמְלִי בֵּיתָא. בָּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר.
בְּזַמְנָא אַחְרָא כַּד הוּינָא בְּבִי מְרַעִי, הָהוּהוּ רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר קָמָאִי. וְעַד
דְּבְרִירְנָא דּוֹכְתָאִי אֹרִיכוּ לִי עַד הַשְּׁתָּא. וְכַד תִּבְנָא אֶסְחָר אֶשְׁא מִקָּמָאִי
וּמְעַלְמִין לָא אֲתַפְסֵק. וְלָא הָהוּ עָאל בַּר נֶשׁ אֶלָּא בְרִשׁוּתָא. וְהַשְּׁתָּא חֲמִינָא
דְּאַתְפְּסֵק וְהָא אֲתַמְלִי בֵּיתָא.

23) On the day that Rabbi Shimon intended to leave the world he was preparing himself (for the soul to ascend) and the friends gathered into his house. Before him were Rabbi Elazar (his son) and Rabbi Aba (The scribe of the Zohar) and the rest of the friends, so the house was full (the Zohar said before the friends gathered and now the 'rest' of the friends because those are the three friends that left the world in the greater assembly).

Rabbi Shimon lifted his eyes and saw that the house was full. He wept and said, "In another time when I was sick Rabbi Pinchas ben Yair (*Rabbi Shimon's father in law*) was with me and while I was choosing my place (above) my life was extended until this time. When I came back the fire was surrounding me and did not cease. Nobody could come to me without permission. Now I see that the fire stopped and the house is full.

(All great souls go up to heaven with fire. Usually, when the soul leaves the body the impure forces try to connect to the body and "suck" whatever energy is available. The fire protects the body and the soul gets a direct path to its "resting" place in the heavens. "Rest" is a spiritual state, not meaning "retired" from work. From the first time Rabbi Shimon was supposed to leave the world the fire was always present causing only people with permission to be able to come to him. This was for the protection of the people from below.)

כד) עַד דְּהוּוּ יִתְבִּי. פְּתַח עֵינָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחָמָא מַה דְּחָמָא וְאַסְחָר אֶשְׁא
בְּבֵיתָא. נִפְקוּ כְּלָהוּ וְאַשְׁתַּאֲרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְרַבִּי אַבָּא. וְשָׂאָר חֲבֵרֵיא
יָתְבוּ אַבְרָאִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, פּוֹק חֲזִי אִי הֲכָא רַבִּי יִצְחָק דְּאַנָּא
מְעַרְבְּנָא לִיה. אִימָא לִיה דִּיסְדָּר מְלוּי וְיִתִּיב לְגַבְּאִי זְפָאָה חוּלְקִיָּה.

24) While they were sitting, Rabbi Shimon opened his eyes and saw what he saw and the fire returned to surround the house. (This time the house is full because the friends from the lower world had left and the souls from heaven came down to honor and escort Rabbi Shimon on his ascend to the upper world) **Everyone left except for Rabbi Elazar, his son and Rabbi Aba.**

Rabbi Shimon said to Rabbi Elazar, his son, “go outside and look for Rabbi Yitzhak, that I was guarantor for him. Tell him to put his issues in order and come to my side, worthy is his place” (in heaven).

כה) קם רבי שמעון וייתיב ויחיד ויחדי. אמר אן אנון חבריא. קם רבי אלעזר ואעיל לון ויתבו קמיה. זקיף ידוי רבי שמעון ומצלי צלותא והוה חדי ואמר. אנון חבריא דאשתכחו בבי אדרא יזדמנון הכא. נפקו כלהו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי חניא. אדהכי עאל רבי יצחק. אמר ליה רבי שמעון כמה יאות חולקך כמה חידו בעי לאתוספא לך בהאי יומא. יתיב רבי אבא בתר כתפוי ורבי אלעזר קמיה.

25) Rabbi Shimon stood and sat and with smile and joy he said “where are the friends? Rabbi Elazar rose, called them and they came and sat in front of him. Rabbi Shimon lifted his hands with prayer and with joy (Rabbi Shimon was preparing himself to reveal first time secrets. He stood and lifted his hands in order to connect to all the ten sefirot and sat to bring it down.) **He said “Those are the friends that were in the Idra house** (only those friends that were in the Idra Rabba were worthy of those new revelations.) **are invited here” Everyone went out. Those who remained were Rabbi Elazar, his son, Rabbi Aba, Rabbi Yehuda, Rabbi Yossi and Rabbi Chiya. While this was going on Rabbi Yitzhak entered. Rabbi Shimon told him, “how worthy is your place and how much happiness is asked to be added to you on this day.**

Rabbi Aba sat behind his shoulder and Rabbi Elazar, in front of him.

כו) אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָא הַשְּׁתָּא שְׁעֵתָא דְרַעוּתָא הוּא. וְאַנָּה בְּעֵינָא לְמֵיעַל
בְּלֹא פְסוּפָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְהָא מְלִין קְדִישִׁין דְלֹא גְלִיָּאן עַד הַשְּׁתָּא,
בְּעֵינָא לְגַלְּתָּהּ קַמִּי שְׂכִינְתָּא, דְלֹא יִמְרוּן דְהָא בְּגַרְיַעוּתָא אֶסְתַּלְקָנָא
מֵעֵלְמָא. וְעַד כְּעַן טְמִירוֹן הוּוּ בְּלַבָּאִי, לְמֵיעַל בְּהוּ לְעֵלְמָא דְאַתִּי.

26) Rabbi Shimon said “this is the time of goodwill” (on the day of his leaving the world, the heavens were opened for him and the Shechina was present. This created a special time (just like at the moment of the thought of creation) and Rabbi Shimon could reveal new secrets.) **And I want to go into the world to come without any shame. And here are holy words, which I have not revealed until now. I want to reveal it in front of the Shechina, so it won't be said that I left the world with lack. They (the secrets) were concealed in my heart to this very moment of leaving the world.** (Rabbi Shimon could not reveal such high secrets before because such revelations would create a spiritual opening that could merge him with the upper world. In the moments before passing the world, the opening to the spiritual world allowed him to reveal all that he knew)

כו) וְכֹךְ אֶסְדְּרָנָא לְכוּ, רַבִּי אָבָא יְכַתּוּב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי יְלַעִי, וּשְׂאָר
חֲבַרְיָא יִרְחֲשׁוּן בְּלַבִּיָּיהוּ. קָם רַבִּי אָבָא מִבֵּיתָא פְתִיב. וְיָתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר
בְּרִיהַ קַמִּיהַ, אָמַר לֵיהַ קוּם בְּרִי, דְהָא אַחֲרָא יְתִיב בְּהַהוּא אַתָּר, קָם רַבִּי
אֶלְעָזָר.

אֲתַעֲטֹף רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְיָתִיב. פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קטו) לֹא הִמְתִּים יְהִלְלוּ יְהִ
וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה. לֹא הִמְתִּים יְהִלְלוּ יְהִ, הִכִּי הוּא וְדָאִי, אֵינּוֹן דְאַקְרוּן
מִתִּים, דְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֵי אַקְרִי, וְהוּא שְׂאָרִי בֵּין אֵינּוֹן דְאַקְרוּן
חֵיִים, וְלֹא עִם אֵינּוֹן דְאַקְרוּן מִתִּים. וְסוּפִיָּה דְקָרָא כְּתִיב, וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי
דוּמָה, וְכָל אֵינּוֹן דְנַחְתִּין לְדוּמָה, בְּגִיָּהֲנָם יִשְׁתַּאֲרוּן. שְׂאֲנִי אֵינּוֹן דְאַקְרוּן
חֵיִים, דְהָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיהוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּמָה שְׂנִיָּא
שְׁעֵתָא (דף רפ"ח ע"א) דָּא מְאֲדָרָא. דְבִאֲדָרָא אֲזַדְמֵן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וּרְתִיכוֹי. וְהַשְּׁתָּא, הָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הִכִּי (הכא), וְאַתִּי עִם אֵינּוֹן
צְדִיקִיָּא דְבִגְנִתָּא דְעֵדוֹן, מַה דְלֹא אֶעְרַעוּ בְּאֲדָרָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי
בִיקְרִיהוֹן דְצְדִיקִיָּא יְתִיר מִיְקָרָא דִילֵיהַ, כְּמָה דְכְּתִיב בִּירְבָּעָם, דְהוּוּ

מקטר ומפלח לעבודה זרה, וקודשא בריך הוא אוריך ליה. וכיון דאשויט
 ידיה לקבלי דעדו נביאה, אתיבש ידיה, דכתיב, (מלכים א יג) ותיבש ידו וגו'.
 ועל דפלח לעבודה זרה לא פתיב, אלא על דאשויט ידיה לעדו נביאה.
 והשתא קודשא בריך הוא בעי ביקרא דילן, וכלהו אתאן עמיה.

27) **This is how I arrange it for you. Rabbi Aba, will write, Rabbi Elazar, my son will speak the words and the rest of the friends will repeat without sound in their hearts.**

Rabbi Aba rose from behind his back. Rabbi Elazar was sitting in front of him. He told him, stand up my son, another will sit in this place, (Rabbi Shimon is asking his son to give his seat to another. Who is this “another” is not clear but it is certain that it is a special soul that came down just to listen to Rabbi Shimon at the time of great revelations. If Rabbi Shimon moved his son from his front then it must be a higher soul from above).

Rabbi Shimon wrapped himself (connected to his surrounding light) **and sat. He opened and said (Psalms 115) “The dead shall not praise “יה”** (The first two letters of the Tetragramaton, the higher dimension of the Tree of Life) **and not all that goes down to “Dooma”** (a lower level where the evil souls go after death. The letters are הו and דמ, the last two of the Tetragramaton and דמ, blood. The dwellers of Dooma are evil people that have committed murders.). **“The dead can not praise God” (he repeats) , that is for sure, as they are called dead and the Holy One Bless be He, is called living and his presence is with those who are called living and not with those who are called dead. At the end of this verse it said “and not those that goes down to Dooma. And all those that descend to Dooma will stay in Gehinnom.** (The place of the cleansing of the soul). **It’s different for those that are called living because the Holy One Bless be He desires their honor.**

Rabbi Shimon said, How different is this time from the Idra (Idra Rabba, when all the 10 friends were gathered together), **in the Idra we were visited by the Holy One Bless be He and his chariot's angels and this time** (now at the Small assembly, Idra Zuta) **The Holy One Bless be He came here with the righteous from the Garden of Eden, which didn't happen in the Idra** (Rabba). **The Holy One Bless be He wants the honor of the righteous more than his own honor.** (The Holy one came to this Idra with the righteous because of the great light revealed by the merit of Rabbi Shimon. As the heavens opened to welcome Rabbi Shimon his light was radiated throughout all the worlds, from Malchut to Chokmah.

The righteous could join this Idra study because Rabbi Shimon was in between both worlds and they could connect on the same level.)

Like it said in the case of Yerovam, who was offering incense and worship idols, and the Holy One Bless be He was patient with him (didn't punish him immediately) but when he pointed his hand toward Iddo, the prophet, his hand dried up, as it said (kings1 13:4) and his hand dried up. It is not written that it was because he worshiped idols but because he stretched his hand to harm Iddo, the prophet. And now, the Holy One Bless be He, wants honor for all (the righteous from the Garden of Eden) who came with him.

כח) אָמַר, הָא רַב הַמְנוּנָא סָבָא הָכָא, וְסַחְרָנִיָּה ע' צְדִיקֵי גְלִיפִן בְּעִיטְרִין,
מְנַהֲרִין כָּל חַד וְחַד מְזִיְהָרָא דְזִינְא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין.
וְהוּא אֲתֵי לְמִשְׁמַע בְּחַדְוֹתָא, אֲלִין מְלִין דְאַנָּא אִימָא. עַד דְהוּה יְתִיב, אָמַר,
הָא רַבִּי פְּנַחֶס בֶּן יָאִיר הָכָא, אֲתִקִּינוּ דּוֹכְתִיָּה, אֲזִדְעָזְעוּ חֲבָרִיא דְהוּו תַּמּוּן,
וְקָמוּ וַיִּתְּבוּ בְּשִׁיפוּלֵי בֵיתָא. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא, אֲשֶׁתְּאַרוּ קַמִּיָּה (ג'א
עמיה) דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאַדְרָא אֲשֶׁתְּכַחְנָא דְכָל חֲבָרִיא הוּו
אָמְרִי, וְאַנָּא עֲמָהוּן. הֲשֵׁתָא אִימָא אָנָּא בְּלַחֲוֹדָאִי, וְכִלְהוּ צִיִּיתִין לְמַלּוּלֵי,
עֲלָאִין וְתַתָּאִין. זְכָאָה חוּלְקֵי יוֹמָא דִּין.

28) He (Rabbi Shimon) said, here is Rav Hamnunah Saba (a Mysterious person that appears throughout the Zohar to teach the friends and open new insights to Torah verses) and surrounding him were seventy righteous, dressed with crowns, each of them with light that radiates from the light of "Atika Kadisha" (This light is the first emanation that created the world), the concealed of all, and he came with happiness to listen to the words, which I will say. And when he sat he said "Here is Rabbi Pinchas ben Yair with us", prepare a place for him, the friends that were there were in shock and they stood and moved to sit in the lower side of the house (distant themselves from the presence of Rabbi Pinchas, because they knew that he came from the upper worlds.) Rabbi Elazar and Rabbi Aba stayed close to Rabbi Shimon

(Rabbi Shimon needed an “anchor” to keep him in this world until he finished his teaching. Rabbi Aba was behind him and Rabbi Elazar in front of him since the heavens were opened for Rabbi Shimon, he could have ascended instantly. He was given permission to reveal the secrets in a concealed way although he still needed Rabbi Aba and Rabbi Elazar. The friends were afraid to be taken for “technicality” and not at their time so they moved back and down to the sides of the house.)

Rabbi Shimon said, in the previous Idra (Idra Rabba), all the friends were talking and I with them and now I will speak alone. All will lighten to my words, uppers and lowers. (Rabbi Shimon in his current state of the beginning of ascent was channeling the secrets as a gift to them. It was no longer a regular study and exploration of the spiritual world but a pure delivery of light to everyone, including us in a generation which is 2000 years later.) **Worthy is my share.** (Rabbi Shimon expressed his appreciation to encapsulate the light that he was channeling.)

-+-+-+-

(Rabbi Shimon made the Tikkun (meaning correction, establishment or bridge) for the light of creation to reconnect to this world with his seventy Tikunei Zohar. Which is why he merited having the seventy righteous souls from the highest level to come and escort him on his ascend to heaven. Each one of the souls represented one of the Tikunei Zohar.

With that, Rabbi Shimon is telling our generation that he did the work for us. Rabbi Shimon built the bridge and now we can walk through it to welcome Mashiach. The Zohar has an awesome light, but, the Seventy Tikkunim is the bridge to the final redemption. At his point of departure from this world, Rabbi Shimon revealed to us the deepest secret and tool for the final generation.

The final generation began in 1948 with the announcement of the State of Israel. Seventy years later will be 2018 or 5778 HC. Rabbi Ashlag prepared the Zohar for us. He started the work on the translation and commentary of the Zohar in 1943, 5 years before 1948 and completed it 10 years later in 1953. A year later, in 1954, he passed away. The State of Israel was born in the middle and with the support of his work. The process of the gathering of the children of Israel from all the nations began in 1948. This was the first sign (as is said in the prophecies) of the Final Redemption.

At the end of this Idra it said that when Rabbi Shimon's soul left his body, he was laying on his right side smiling. He was happy because he knew he completed his job.

May we all merit the promised day, today, Amen.

-+--+--+

(From this point on begin the and revelations of the Idra Zuta)

פתח רבי שמעון ואמר, (שיר השירים ז) אני לדודי ועלי תשוקתו. כל יומין דאתקטרנא בהאי עלמא, בחד קטירא אתקטרנא ביה בקודשא בריך הוא, ובגין כך השתא ועלי תשוקתו. דהוא וכל סיעתא קדישא דיליה, אתו למשמע בחדוה, מלין סתימין, ושבחא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, פריש ואתפרש מכלא, ולא פריש, דהא כלא ביה מתדבק, והוא מתדבק בכלא הוא כלא.

עתיקא דכל עתיקין, סתימא דכל סתימין, אתתקו ולא אתתקו. אתתקו, בגין לקיימא כלא, ולא אתתקו, בגין דלא שכיח.

כד אתתקו, אפיק ט' נהורין, דלהטין מניה, מתקונוי. ואינון נהורין מניה, מתנהרין ומתלהטין, ואזלין ומתפשטין לכל עיבר. כבוצינא דאתפשטין (דמתפשטין) מניה נהורין לכל עיבר. ואינון נהורין דמתפשטין, כד יקרבו למונדע לון, לא שכיח אלא בוצינא בלחודוי. כך הוא עתיקא קדישא, (הוא) בוצינא עלאה, סתימא דכל סתימין. ולא שכיח בר אינון

נהורין דמתפשטן, דמתגלין, וטמירן. ואינון אקרון שמה קדישא. ובגין
כך פלא חד.

ומה דאמרי חברנא בספרי קדמאי, דאינון דרגין דאתבריאן, ועתיקא
קדישא אתגלי בהו, בכל חד וחד. משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא.
לאו השתא עידנא להני מלין דהא אמינא לון באדרא קדישא. וחמינא מה
דלא ידענא הכי, ועד השתא אסתים בלבאי מלה. והשתא אנא בלחודאי
אסהידנא קמי מלפא קדישא, וכל הני זפאי קשוט דאתו למשמע מלין
אלין.

גולגלתא דרישא חנורא, לאו ביה שירותא וסיומא. קולטרא דקטפוי,
אתפשט ואתנהיר, ומניה ירתון צדיקייא דמאה עלמין דכסופין לעלמא
דאתי מהאי קולטרא דקטפא, דהיא גולגלתא חנורא, נטיף טלא כל יומא,
לההוא זעיר אנפין, לאתר דאתקרי שמים, וביה זמינן מיתייא לאחייא
לזמנא דאתי. דכתוב, (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים.
ואתמלייא רישיה, ומההוא זעיר אפין, נטיף לחקל תפוחין. וכל חקל
תפוחין, נהירין מההוא טלא.

האי עתיקא קדישא טמיר וגניז. וחכמתא עלאה סתימאה, בההוא
גולגלתא משתכח, ודאי בהאי עתיקא, לא אתגלייא אלא רישא בלחודוי,
בגין דאיהו רישא לכל רישא. חכמתא עלאה, דאיהי רישא, ביה סתים,
ואקרי מוחא עלאה. מוחא סתימא. מוחא דשכיך ושקיט. ולית דיזע ליה,
בר איהו.

דף רפ"ח ע"ב

תלת רישין אתגלפן, דא, לגו מן דא. ודא, לעילא מן דא. רישא חדא,
חכמתא סתימאה, דאתפסייא, ולאן מתפתחא. וחכמתא דא סתימאה,
רישא לכל (רישי) רישיה, דשאר חכמות. (בראשית קמ"ז ע"א) רישא עלאה,
עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. רישא דכל רישא, (דף רפ"ח ע"ב) רישא
דלאו רישא. ולא ידע, ולא אתידע, מה דהוי ברישא דא, דלא
אתדבק (לא) בחכמתא, ולא בסוכלתנו. ועל האי אקרי, (במדבר כד) ברח לך אל
מקומך. (יחזקאל א) והחיות רצוא ושוב.

ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין. דביה תלוייא אין. וכל אינון שערי,
וכל אינון נימין, ממוחא סתימאה נפקין. (תליון) וכלהו שעיעין, (ס"א
יתביו) בשקולא. ולא אתחזי קדלא.

כֹּלָא הוּא, בְּגִין דְּהָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא בְּחַד הוּי. כֹּלָא בְּחִידוּ, וְלֹא שְׁנִיא מְרַחְמֵי לְעַלְמִין. בְּתַלְתָּ עֶשֶׂר מְכִילָן דְּרַחֲמִין אֲשַׁתְּכַח. בְּגִין דְּהָא חֲכָמְתָא סְתִימָאָה דְּבִיה, מִתְפָּרֵשׁ תַּלְתָּ זְמַנִּין לְאַרְבַּע אַרְבַּע. וְהוּא עֵתִיקָא, כֹּלִיל לֹון, וְשְׁלִיט (לֹון) עַל כֹּלָא.

חַד אַרְחָא דְּנִהִיר בְּפִלְגוּתָא דְּשַׁעְרֵי דְּנַפְקֵי מִמוּחָא, הוּא אַרְחָא דְּנִהִירִין בִּיה צְדִיקֵינָא לְעַלְמָא דְּאַתִּי, דְּכַתִּיב (מְשִׁלֵּי ד) וְאַרְח צְדִיקִים כְּאֹר נֹוֹגָה וְגו'. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה נַח) אִזְ תִּתְעַנַּג עַל יְיָ. וּמַהֲאֵי אַרְחָא מִתְנַהֲרִין כֹּל שְׂאֵר אַרְחִין, דְּתַלְיִין בְּזַעִיר אַנְפִּין.

הָאֵי עֵתִיקָא סָבָא דְּסָבִין, כְּתָרָא עֲלָאָה, לְעִילָא. דְּמִתְעַטְרִין בִּיה כֹּל עַטְרִין, וְכְתָרִין, מִתְנַהֲרִין. וְכֹל שְׂאֵר בּוֹצִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין (וּמִתְנַהֲרִין). וְהוּא, הוּא בּוֹצִינָא עֲלָאָה, טְמִירָא דְּלֹא אֲתִידַע. (וְכֹל שְׂאֵר בּוֹצִינִין מְנִיָּה מִתְלַהֲטִין וּמִתְנַהֲרִין) (רַצ"ב ע"ב)

הָאֵי עֵתִיקָא אֲשַׁתְּכַח בְּתַלְתָּ רִישֵׁין, וְכֹלִילָן בְּחַד רִישָׁא. וְהוּא (נ"א) רִישָׁא עֲלָאָה, לְעִילָא לְעִילָא. וּבְגִין דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים בְּתַלְתָּ, אוֹף הָכִי כֹל שְׂאֵר בּוֹצִינִין דְּנִהֲרִין מְנִיָּה, כֹּלִילָן בְּתַלְתָּ. עוֹד, עֵתִיקָא אֲתַרְשִׁים בְּתָרִין. כֹּלָא דְּעֵתִיקָא בְּתָרִין. הוּא כְּתָרָא עֲלָאָה דְּכֹל עֲלָאִין, רִישָׁא דְּכֹל רִישֵׁי. וְהוּא דְּהוּי לְעִילָא מִן דָּא, דְּלֹא אֲתִידַע. כֹּד כֹּל שְׂאֵר בּוֹצִינִין, סְתִימִין בְּתָרִין. עוֹד עֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַרְשִׁים וְאַסְתִּים בְּחַד, וְהוּא חַד, וְכֹלָא הוּא חַד. כֹּד כֹּל שְׂאֵר בּוֹצִינִין, מִתְקַדְּשִׁין, מִתְקַשְׁרִין, וּמִתְהַדְרִין בְּחַד, וְאִינוּן חַד.

מְצָחָא דְּאַתְגְּלִי בְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, רַצוֹן אַקְרִי, דְּהָא רִישָׁא עֲלָאָה דָּא סְתִים לְעִילָא, דְּלֹא אֲתִידַע פְּשִׁיט חַד טוֹרְנָא בְּסִימָא, נָאָה, דְּאַתְפְּלִיל בְּמְצָחָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ (נ"א דְּהוּא) רַצוֹן דְּכֹל רַצוֹן, אֲתַתְקוֹן בְּמְצָחָא, וְאַתְגְּלִיָּא בְּבוֹסִיטָא (ס"א אֲתַגְלִיָּף בְּפִסִּיטָא), הָאֵי מְצָחָא אַקְרִי רַצוֹן.

וְכַד רַצוֹן דָּא אֲתַגְּלִיָּא, רַצוֹן דְּרַצוֹן אֲשַׁתְּכַח בְּכֹלְהוּ עַלְמִין, וְכֹל צְלוּתִין דְּלִתְתָּא מִתְקַבְּלִין, וּמִתְנַהֲרִין אַנְפּוּי דְּזַעִיר אַנְפִּין, וְכֹלָא בְּרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכַח, וְכֹל דִּינִין אֲתַטְמָרִין וְאַתְפְּפִין.

בְּשַׁבְתָּא בְּשַׁעְתָּא דְּצְלוּתָא דְּמְנַחָה, דְּהוּא עֵידוֹן דְּכֹל דִּינִין מִתְעַרְרִין, אֲתַגְּלִיָּא הָאֵי מְצָחָא, וְאַתְפְּפִין כֹּל דִּינִין, וְאַשַׁתְּכַחוּ רַחֲמִין בְּכֹלְהוּ עַלְמִין. וּבְגִין כֹּד אֲשַׁתְּכַח שַׁבַּת בְּלֹא דִינָא, לֹא לְעִילָא וְלֹא לִתְתָּא. וְאַפִּילוּ אֲשָׁא

דְּגִיהֶנָּם אֲשֶׁתְּקַע (ס"א אשתכד) בְּאַתְרֶיהָ, וְנִיחִין חֲיִבֵּיא. וְעַל דָּא אֲתוּסַף
נִשְׁמַתָּא דְּחָדוּ בְּשַׁבְּתָא.

וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּתֵלַת סְעוּדְתֵי דְּשַׁבְּתָא, דְּהָא פֶּל מְהִימְנוּתָא, וְכֹל
פֶּלְלָא דְּמְהִימְנוּתָא, בִּיה אֲשֶׁתְּכַח, וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא פְּתוּרָא, וּלְמִיכַל
תֵּלַת סְעוּדְתֵי דְּמְהִימְנוּתָא, וּלְמַחְדֵי בְּהוּ.

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲסַהֲדָנָא עָלֵי לְכֹל אֱלִין דְּהֶכָּא, דְּהָא מִן יוֹמָאֵי לָא
בְּטִילְנָא אֱלִין ג' סְעוּדְתֵי, וּבְגִינֵיהוֹן לָא אֲצִטְרִיכְנָא לְתַעֲנִיתָא בְּשַׁבְּתָא.
וְאֶפִּילוּ בְּיוֹמֵי אַחְרֵינֵי לָא אֲצִטְרִיכְנָא, פֶּל שְׁפֹן בְּשַׁבְּתָא. דְּמֵאן דְּזָכִי בְּהוּ,
זָכִי לְמְהִימְנוּתָא שְׁלִימְתָא. חַד, סְעוּדְתָא דְּמִטְרוּנִיתָא. וְחַד, סְעוּדְתָא
דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא. וְחַד, סְעוּדְתָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין.
וּבְהָהוּא עֲלָמָא יִזְכִּי בְּהוּ לְאֱלִין. הָאֵי רְצוֹן פֶּד אֲתַגְלִיָּא, פֶּל דִּינִין אֲתַכְפְּיִין
מִשׁוּלְשְׁלִיהוֹן.

תְּקוּנָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲתַתְּקוֹן בְּתַקוּנָא חַד, פֶּלְלָא דְּכָל תְּקוּנִין. וְהִיא
חֲכָמָה עֲלָא, סְתִימָאָה. פֶּלְלָא דְּכָל שְׁאָר, וְהִיא אֲקָרִי עֲדוֹן עֲלָא סְתִימָא.
וְהִיא מוּחָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא. וְהִיא מוּחָא אֲתַפְּשֵׁט לְכֹל עֵיבַר, מִנֵּיה
אֲתַפְּשֵׁט עֲדוֹן אַחְרָא. וּמְהִיא עֲדוֹן אֲתַגְלֵף.

דף רפ"ט ע"א

וְהִיא (דף רפ"ט ע"א) רִישָׁא סְתִימָא דְּבְרִישָׁא דְּעֵתִיקָא דְּלָא אֲתִידַע, פֶּד
פְּשִׁיט חַד טוּרְנָא (ס"א גוונא), דְּהִנֵּה מִתְתַּקוֹן לְאַתְנַהֲרָא, בְּטֶשׁ בְּהִיא
מוּחָא (נ"א מצחא), וְאַתְגְּלֵף, וְאַתְנַהֲרִיר בְּכַמָּה נְהִירִין, וְאַפִּיק וְאַרְשִׁים
כְּבוּסִיטָא דָּא, בְּהִיא מְצַחָא. וְאַתְרִישִׁים בִּיה חַד נְהוּרָא, דְּאַקְרִי רְצוֹן. וְהִיא
רְצוֹן אֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא בְּדִיקְנָא, עַד הִיא אֲתַר דְּמִתִּישְׁבָּא בְּדִיקְנָא, וְאַקְרִי
חֶסֶד עֲלָא. וְדָא אִיהוּ נוֹצַר חֶסֶד. וּבְהִיא רְצוֹן פֶּד אֲתַגְלִיָּא, מִסְתַּכְּלִין
מְאַרִי דְּדִינָא וּמִתְכְּפִיִין.

עֵינוּ דְּרִישָׁא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תְּרִין בְּחַד שְׁקִילוֹן. דְּאַשְׁגַּחִין תְּדִירָא,
וְלָא נְאִים. דְּכַתִּיב, (תהלים קכא) לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל
קְדִישָׁא, בְּגִין פֶּד לֹא אֵית לִיה גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלָא כְּסוּתָא.

הִיא מוּחָא אֲתַגְלִיף וְנְהַר בְּתֵלַת חוּרִין דְּעִילָא (נ"א דעינא), בְּחוּרָא חָדָא
מִסְתַּחֲיִין עֵינִין דְּזַעִיר אֲנָפִין, דְּכַתִּיב, (שיר השירים ה) רוּחַצוֹת בְּחֶלֶב.
דְּהִיא (נ"א בהווא) חוּרָא קְדָמָאָה. וְשְׁאָר חוּרִין אֲסַתְּחִיִין וְנְהִירִין לְשְׁאָר
בּוֹצִינִין.

מוחא אקרי נביעא דברכתא, נביעא דכל ברכאן מניה אשתכחו. ובגין דהאי מוחא להיט בג' חורין דעינא, בעינא תלא ביה ברכתא, דכתיב, (משלי כב) טוב עין הוא יבורך, דהא במוחא תליין חורו דעינא. האי עינא כד אשגח בזעיר אנפין, (עלמין) (ס"א אתנהרו אנפין כלהו בחדו) אנהרו כלהו בחדו. עינא דא, הוא פלא ימינא, לית ביה שמאלא. עיינין דתתא, ימינא ושמאלא, תרי, בתרי גוויין.

בצניעותא דספרא אוליפנא, דהא י' עלאה, י' תתאה. ה' עלאה, ה' תתאה. ו' עלאה, ו' תתאה. כל אלן עלאין, בעתיקא תליין. תתאין, בזעיר אנפין אינון. לאו תליין, אלא אינון ממש. ובעתיקא קדישא תליין. דהא שמה דעתיקא אתפסייא מפלא, ולא אשתכח. אבל אלן אתוון דתליין בעתיקא. בגין דיתקיימון אינון דלתתא. דאי לאו הכי לא יתקיימון.

ובגין כד, שמה קדישא סתים וגלייא. ההוא דסתים לקבליה דעתיקא קדישא, סתימא דכלא. וההוא (אתגלייא בגינייה דתלייא) (ס"א דאתגלי בגינייה דההוא דאתגלייא) (דתלייא) בזעיר אפין. ובגין כד, כל ברכאן בעיין סתים וגלייא. אלן אתוון סתימן דתליין (בעתיקא קדישא. תליין, אמאי תליין (תליא) י' לקיימא י' דלתתא) (ס"א ודאי בגולגלתא במצחא בעיינין תליא י' (ס"א אמאי) אמא תליא לקיימא לי' דלתתא))

חוטמא, בהאי חוטמא, בנוקבא דפרדשקא דביה, נשיב רוחא דחיי לזעיר אפין. ובהאי חוטמא, בנוקבא דפרדשקא, תלייא ה', לקיימא ה' אחרא דלתתא. ודא רוחא נפיק ממוחא סתימא, ואקרי רוחא דחיי. ובהאי רוחא, זמינין למנדע חכמתא, בזמנא דמלכא משיחא. דכתיב, (ישעיה יא) ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה וגו'. האי חוטמא, חיון מפל סטרין, חדו שלימא. נחת רוח. אסוותא. בחוטמא דזעיר אנפין (כמה דאוקימנא) כתיב, (שמואל ב כב) עלה עשן באפו וגו'. והכא כתיב (ישעיה מח) ותהלתי אחטם לדך.

ובספרא דאגדתא, דבי רב ייבא סבא, אוקים, ה' בפומא, והכא לא מתקיימא הכי, ולא אצטרפא (ס"א אצטריכנא), אף על גב דבחד סלקא, אלא בה' דינא תליא, ודינא בחוטמא תליא, דכתיב עלה עשן באפו. ואי תימא, הא כתיב ואש מפיו תאכל. עקרא דרוגזא בחוטמא תליא.

כל תקונין דעתיקא קדישא, במוחא שקיט וסתים מתתקנון. וכל תקונין דזעיר אנפין, בחכמה תתאה מתתקנון. דכתיב, (תהלים קד) כלם

בְּחֻמְהָ עֲשִׂית, וְהִי כְּלָא דְכָלָא וְדָאִי. מַה בֵּין ה' לָהּ. ה' דְּהִכָּא, דִּינָא אֲתַעֵר
מִנָּה. וְדְהִכָּא רַחֲמֵי גוּ רַחֲמֵי.

דף רפ"ט ע"ב

בְּדִיקָנָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תִּלְיָא כָּל יְקִירוּ דְכָלָא. מְזָלָא דְכָלָא אֲקָרִי.
מֵהָאִי דִּיקָנָא, מְזָלָא יְקִירוּתָא (נ"א מֵהָאִי מְזָלָא יְקִירוּתָא) (מִמְזָלָא יְקִירוּתָא) דְּכָל יְקִירוּתָא,
מְזָלִי עֲלָאִי וְתַתָּאִי. כְּלָהוּ מְשַׁגְיָחִין לְהֵוָּא מְזָלָא. בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָא חֲנִי
דְּכָלָא, מְזוּנֵי דְכָלָא. בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָין שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. גְּשָׁמִין דְּרַעוּא. בְּהָאִי
מְזָלָא, אֲשַׁגְחוּתָא דְכָלָא. בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָין כָּל חֲיִילִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין. (דף

רפ"ט ע"ב)

תִּלְתַּת עֶשֶׂר נְבִיעִין, דְּמִשְׁחָא דְרַבּוּתָא טְבָא, תִּלְיָין בְּדִיקָנָא דְמְזָלָא יְקִירוּתָא
דָּא. וְכִלְהוּ נְפָקִין לְזַעִיר אֲנָפִין. לָא תִּימָא כְּלָהוּ, אֲלָא תִּשְׁעָה מְנִיָּהוּ,
מִשְׁתַּכְּחֹן בְּזַעִיר אֲנָפִין, לְאַכְפֵּיָא דִּינִין. (וכד) הָאִי מְזָלָא, תִּלְיָא בְּשַׁקּוּלָא עַד
טְבוּרָא. כָּל קְדוּשֵׁי קְדוּשִׁין דְּקְדוּשָׁא בֵּיהּ תִּלְיָין. בְּהָאִי מְזָלָא, פְּשִׁיט
פְּשִׁיטוּתָא דְקוּטְרָא עֲלָאָה. הֵוָּא רִישָׁא דְכָל רִישִׁין, דְּלָא אֲתִידַע, וְלָא
אֲשַׁתְּמוּדַע, וְלָא יִדְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין. בְּגִין כֵּן כְּלָא בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָא.

בְּדִיקָנָא דָּא, ג' רִישִׁין דְּאֲמִינָא, מִתְפַּשְׁטוּן. וְכִלְהוּ מִתְחַבְּרוּן בְּהָאִי מְזָלָא,
וּמִשְׁתַּכְּחִין בֵּיהּ. וּבְגִין כֵּן, כָּל יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא, בְּהָאִי מְזָלָא תִּלְיָא. כָּל
אֲלִין אֲתוּוּן דְּתִלְיָין בְּהָאִי עֵתִיקָא, כְּלָהוּ תִּלְיָין בְּהָאִי דִּיקָנָא, וּמִתְחַבְּרוּן
בְּהָאִי מְזָלָא, וְתִלְיָין בֵּיהּ, לְקִימָא אֲתוּוּן אַחְרָנִין. דְּאֲלִמְלִי לָא סְלִיק אֲלִין
אֲתוּוּן בְּעֵתִיקָא, לָא קִימִין אֲלִין אַחְרָנִין. וּבְגִין כֵּן אֲמַר מֹשֶׁה כַּד אֲצַטְרִיד,
יְי' יְי', תְּרִי זִימְנָא (זִימְנִי), וּפְסִיק טַעְמָא בְּגוּוִיָּהוּ. דְּהָא בְּמְזָלָא תִּלְיָא כְּלָא.
מֵהָאִי מְזָלָא, מִתְפַּסְפִּי עֲלָאִי וְתַתָּאִי, וּמִתְפַּפִּין קַמִּיהּ. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן
דְּזָכִי לְהָאִי.

הָאִי עֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, לָא אֲדַכְר, וְלָא אֲשַׁתְּכַח.
וּבְגִין דָּאִיהוּ רִישָׁא עֲלָאָה לְכָל עֲלָאִין, לָא אֲדַכְר, בַּר רִישָׁא חֲדָא, בְּלָא גּוּפָא,
לְקִימָא כְּלָא.

וְהָאִי (נ"א דְכָל סְתִימִין (ס"א בְּגִין דָּאִיהוּ) רִישָׁא (עֲלָאָה) עֲלָאִין לְכָל עֲלָאִין, לָא אֲדַכְר, אֲלָא רִישָׁא
חֲדָא, בְּלָא גּוּפָא, לְקִימָא כְּלָא. וְהוּא) טְמִיר וְסְתִימִין וְגִנִּיז מְכָלָא, תְּקוּנוֹי אֲתַתְּקִנוּן,
בְּהֵוָּא מוּחָא סְתִימָאָה דְכָלָא, דְּאֲתַפְּשֵׁט וְאֲתַתְּקִין כְּלָא וְנִפְיָק חֲסֵד עֲלָאָה,
וְחֲסֵד עֲלָאָה אֲתַפְּשֵׁט וְאֲתַתְּקִין וְאֲתַפְּלִיל כְּלָא בְּמוּחָא סְתִימָאָה דָּא. כַּד
אֲתַתְּקִין חוּרָא דָּא בְּנֵהִירוּ דָּא, בְּטַשׁ מֵאֵן דְּבַטַּשׁ, בְּהָאִי מוּחָא וְאֲתַנְהִיר,

וּתְלִינָא מִמְזָלָא יְקִירָא מוּחָא אַחְרָא, דְּאִתְפְּשֵׁט וְנִהִיר לְתַלְתִּין וּתְרִין שְׁבִילִין. כַּד אֲתַנְהִיר נְהִיר מִמְזָלָא יְקִירָא. אֲתַנְהִירוּ גִ' רִישֵׁין עֲלָאִין, תְּרִין רִישֵׁין, וְחַד דְּכֻלִּיל לֹון. וּבְמִזָּלָא תְלִינִין, וְאִתְפְּלִילֵן בֵּיהּ.

מִפְּאֵן שְׂאֵרֵי לְאִתְגְּלִינָא יְקִירוּ דְּדִיקְנָא, דְּאִיהוּ מִזָּלָא סְתִימָאָה. וְאִינוּן מִתְתַּקְּנוּ (בִּיהּ), כְּמָה דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תַלְתַּת רִישֵׁין מִתְעַטְרִין בֵּיהּ, הַכִּי כֹלָא בְּתַלְתַּת רִישֵׁין. וְכַד אֲתַנְהִירוּ, תְלִינִין כֹּלְהוּ דָּא בְּדָא בְּתַלְתַּת רִישֵׁין, תְּרִין מִתְרִין סְטְרִין, וְחַד דְּכֻלִּיל לֹון.

וְאִי תִימָא, מֵאֵן עִתִּיקָא קְדִישָׁא.

תָּא חֲזִי, לְעִילָא לְעִילָא, אִית דְּלָא אֲתִידַע, וְלָא אֲשֶׁתְּמוּדַע, וְלָא אֲתִרְשִׁים, וְהוּא כְּלִיל כֹּלָא, וּתְרִין רִישֵׁין בֵּיהּ כְּלִילֵן (ס"א תליון). וְכַדִּין כֹּלָא (חֲדָא) הַכִּי אֲתַתְּקֵן. וְהוּא לָאוּ בְּמִנְיָנָא, וְלָא בְּכֻלָּא וְלָא בְּחוּשְׁבֹון אֶלָּא בְּרַעוּתָא דְּלִבָּא, עַל דָּא אֲתַמַּר, (תהלים לט) אֲמַרְתִּי אֲשֶׁמֶרָה דְּרַכִּי מִחֲטָא בְּלִשׁוֹנִי.

אַתְרֵי דְּשִׁירוּתָא אֲשֶׁתְּכַח, מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְּאִתְנְהִיר מִמְזָלָא, הוּא נְהִירוּ דְּחֻכְמָתָא, דְּאִתְפְּשֵׁט לְתַלְתִּין וּתְרִין עֵיבֵר. וְנִפְקָא מִהוּא מוּחָא סְתִימָאָה, מִנְהִירוּ דְּבִיהּ. וְמָה דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא נְהִיר בְּקַדְמִיתָא (ס"א בחכמתא), דָּא הִיא. וְשִׁירוּתָא מִמָּה דְּאִתְגְּלִינָא (הוּי), וְאִתְעַבִּיד לְתַלְתַּת רִישֵׁין, וְרִישָׁא חֲדָא כְּלִיל לֹון. וְאֵלִין תַּלְתַּת מִתְפְּשֵׁטֹון לְזַעִיר אַנְפִּין, וּמֵאֵלִין נְהִירוּ כֹּלָא.

אֲתַגְּלִיף הָאִי חֻכְמָתָא, וְאִפִּיק חַד נְהִירָא, דְּנִגִיד וְנִפִיק לְאֲשֶׁקָאָה גִּנְתָּא וְעֵייל (נ"א ועיילן) בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אַנְפִּין, וְאִתְעַבִּיד חַד מוּחָא וּמִתְמָן אֲתַמְשִׁיד וְנִגִיד בְּכָל גּוּפָא, וְאֲשֶׁקִי כָּל אִינוּן נְטִיעָאֵן. הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב, (בראשית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וְגו'.

תוּ אֲתַגְּלִיף הָאִי חֻכְמָתָא, וְאִתְמַשֵּׁד וְעֵייל בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אַנְפִּין, וְאִתְעַבִּיד מוּחָא אַחְרָא (ההוא אחרא). הוּא נְהִירוּ דְּאִתְמַשְׁכָּא מִנִּיהּ אֵלִין תְּרִין מְשִׁיכֹון אֲתַגְּלִיפוּ, מִתְחַבְּרֹון בְּחַד רִישָׁא דְּעִמִּיקָא דְּבִירָא, דְּכֻתִּיב, (משלי ג) בְּדַעְתּוֹ תִּהְיוּמוֹת נִבְקָעוּ. וְעֵייל בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אַנְפִּין, וְאִתְעַבִּיד מוּחָא אַחְרָא, וּמִתְמָן אֲתַמְשִׁיד וְעֵייל לְגוּ גּוּפָא, וּמִלִּינָא כָּל אִינוּן אֲדָרִין וְאִכְסִדְרִין דְּגּוּפָא. הָדָא הוּא דְּכֻתִּיב, (משלי כד) וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ.

דף ר"צ ע"א

וְאֵלִין נְהִירוּ, מִנְהִירוּ דְּהוּא מוּחָא עֲלָאָה סְתִימָאָה, דְּנְהִיר בְּמִזָּלָא (עִתִּיקָא קְדִישָׁא). וְכֹלָא דָּא בְּדָא תְלִינִין. וְאִתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא, וְדָא בְּדָא, עַד

דִּישְׁתַּמוּדַע דְּכֹלָא חַד, וְכֹלָא הוּא עֲתִיקָא, (דף ר"צ ע"א) וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ מִנִּיהַ
כְּלוּם. אֲלִין תְּלַת נְהוּרִין, נְהוּרִין לְתַלְתַּת אַחְרָנִין, דְּאֶקְרוּן אַבְהֵן. וְאֲלִין נְהוּרִין
לְבָנִין. וְכֹלָא נְהוּרִין מֵאַתֵּר חַד. כִּד אֲתַגְלִיָּא הַאי עֲתִיקָא, רַעוּוּא דְרַעוּוּן, כֹּלָא
נְהוּרִין וְכֹלָא אֲשֵׁתִכַּח בְּחַדוֹ שְׁלִימָתָא.

הַאי חֲכָמָתָא אֶקְרִי עֵדוֹן, וְהַאי עֵדוֹן אֲתַמְשֵׁד מְעַדוֹן עֲלָא, סְתִימָאָה דְּכֹל
סְתִימִין. וּמֵהַאי עֵדוֹן, אֶקְרִי שִׁירוּתָא. דְּבַעֲתִיקָא לֹא אֶקְרִי, וְלֹא הוּי
שִׁירוּתָא וְסִיוְמָא. וּבְגִין דְּלֹא הוּי בִּיהַ שִׁירוּתָא וְסִיוְמָא, לֹא אֶקְרִי אֲתָה.
בְּגִין דְּאֲתַפְסִיָּא וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. וְאֶקְרִי הוּא. וּמֵאַתֵּר דְּשִׁירוּתָא אֲשֵׁתִכַּח
אֶקְרִי אֲתָה, וְאֶקְרִי אַב. דְּכִתִּיב, (ישעיה סג) כִּי אֲתָה אַבִּינוּ.

בְּאֲגָדָתָא דְּבִי רַב יִיבָא סָבָא, כֹּלְלָא דְּכֹלָא, זְעִיר אֲנַפִּין אֶקְרִי אֲתָה.
עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּאֲתַפְסִיָּא, אֶקְרִי הוּא. וְשִׁפִּיר. וְהַשְׁתָּא קְרִינֵן בְּאַתֵּר דָּא
דְּשִׁירוּתָא אֲשֵׁתִכַּח, אֲתָה. אַף עַל גַּב דְּאֲתַפְסִיָּא, מִנִּיהַ הוּי שִׁירוּתָא, וְאֶקְרִי
אַב. וְהוּא אַב לְאַבְהֵן. וְהַאי אַב נָפִיק מְעֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְּכִתִּיב (איוב
כח) וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא. וּבְגִין כִּד לֹא אֲשֵׁתִמוּדַע.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (איוב כח) אֱלֹהִים הִבִּין דְּרַכָּה, דְּרַכָּה מִמֶּשׁ. אַבְל וְהוּא יָדַע
אֶת מְקוּמָהּ, מְקוּמָהּ מִמֶּשׁ. וְכֹל שְׁכֹן דְּרַכָּה. (מקומה ממש. ולא דרכה. מקומה ממש.
וכל שכן דרכה.) וְכֹל שְׁכֹן הוּא חֲכָמָה דְּסִתִּימָא בִּיהַ בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא.

הַאי חֲכָמָה שִׁירוּתָא דְּכֹלָא, מִנִּיהַ מִתְּפַשֵּׁטוֹן תְּלַתִּין וְתַרִּין שְׁבִילִין. (שבילין
ולא ארחין) וְאוּרִייתָא בְּהוּ אֲתַפְלִילַת בְּעַשְׂרִין וְתַרִּין אֲתוּוֹן, וְעַשְׂרֵן אֲמִירוֹן. הַאי
חֲכָמָה אַב לְאַבְהֵן. וּבְהַאי חֲכָמָה, שִׁירוּתָא וְסִיוְמָא אֲשֵׁתִכַּח. וּבְגִין דָּא,
חֲכָמָה עֲלָאָה חֲכָמָה תִּתָּאָה. כִּד אֲתַפְשֵׁט חֲכָמָה, אֶקְרִי אַב לְאַבְהֵן. כֹּלָא לֹא
אֲתַפְלִיל אֲלָא בְּהַאי. (ס"א כד מתפשטו חכמות, אתקרי אב לאבהן. כלא לא אתכליל אלא
בהאי) דְּכִתִּיב, (תהלים קד) כֹּלֶם בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ.

זְקַף רַבִּי שְׁמַעוֹן יְדוּי, וְחַדִּי, אָמַר, וְדַאי עֵידוֹן הוּא לְגַלְאָה, וְכֹלָא אֲצֵטְרִיךְ
בְּשַׁעֲתָא דָּא. תְּאֵנָא, בְּשַׁעֲתָא דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָאָה דְּכֹל סְתִימִין, בְּעָא
לְאַתְקֵנָא כֹּלָא, אֲתַקִּין כְּעִין דְּכֹר וְנוֹקְבָא. בְּאַתֵּר דְּאֲתַפְלִילוּ דְּכֹר וְנוֹקְבָא לֹא
אֲתַקִּימוּ, אֲלָא בְּקִיוְמָא אַחְרָא (ס"א כעין דכר) (אלא בדכר) דְּדְּכֹר וְנוֹקְבָא. וְהַאי
חֲכָמָה כֹּלְלָא דְּכֹלָא, כִּד נָפִיקָא וְאֲתַנְהִיר מְעֲתִיקָא קְדִישָׁא, לֹא אֲתַנְהִיר
אֲלָא בְּדְּכֹר וְנוֹקְבָא. דְּהַאי חֲכָמָה אֲתַפְשֵׁט, וְאֲפִיק מִיְנִיהַ בִּינָה, וְאֲשֵׁתִכַּח
דְּכֹר וְנוֹקְבָא. הוּא, חֲכָמָה אַב. בִּינָה אִם. חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחַד מִתְקַלָּא

אתקלו, דכר ונוקבא. ובגינייהו כלא אתקיים בדכר ונוקבא, דאלמלא האי, לא מתקיימין.

שירותא דא אב לכלא, אב לכלהו אבהו, אתחברו דא בדא, ונהירו דא בדא. (חכמה אב. בינה אם. (משלי ב) כי אם לבנה תקרא) כד אתחברו, אולידו, ואתפשטת מהימנותא. באגדתא דבי רב ייבא סבא, הכי תאני, מהו בינה. אלא כד אתחבר דא בדא, יוד בה "א, אתעברת, ואפיקת בן, ואולידת. ובגין כד, בינה אקרי, בן י"ה, שלימותא דכלא. אשתכחו תרווייהו דמתחברו, ובן בגווייהו. כללא דכלא. בתקונייהו אשתכחו שלימותא דכלא כללא) אב ואם. בן ובת.

מלין אלין, לא אתייהבו לגלאה, בר לקדישי עליונין, דעאלו ונפקו, ונדעין ארחוי דקודשא בריך הוא, דלא סטאן בהו לימינא ולשמאלא. דכתיב, (הושע יד) כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו בם וגו'. זכאה חולקיה, דמאן דזכי למנדע אורחוי, ולא סטי, ולא יטעי בהו. דמלין אלין סתימין אינון וקדישי עליונין נהירין בהו, כמאן דנהיר מנהירו דבוצינא. לא אתמסרו מלין אלין, אלא למאן דעאל ונפיק. דמאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. דהא גליא קמי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, דמלין אלין נהרין בלבאי, באשלמותא דרחימותא ודחילו דקודשא בריך הוא. ואלין בני דהכא, ידענא בהו דהא עאלו ונפקו, ואתנהירן באלין מלין, ולא בכלהו. והשתא אתנהירו בשלימותא כמא דאצטריך. זכאה חולקי עמהו, בההוא עלמא.

דף ר"צ ע"ב

אמר רבי שמעון, כל מה דאמינא דעתיקא קדישא. וכל מה דאמינא דזעיר אנפין. כללא חד, כללא הוא חד מלה. לא (דף ר"צ ע"ב) תלליא ביה פירודא. בריך הוא בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

תא חזי, שירותא דא דאקרי אב, אתפליל ביו"ד, דתלליא ממזלא קדישא. ובגין כד, יוד פליל אתוון אחרנין. י' סתימא דכל אתוון אחרן. י' רישא וסיפא דכלא.

וההוא נהר דנגיד ונפיק, אקרי עלמא דאתי, דאתי תדיר ולא פסיק. והאי הוא עדונא דצדיקיא, לזכאה להאי עלמא דאתי, דאשקי תדיר לגנתא, ולא פסיק. עליה כתיב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו

מימיו. וההוא עלמא דאיתי, אברי ביו"ד, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. י' כליל תרין אתוון ו"ד.

באגדתא דבי רב ייבא סבא תנינן, אמאי ו"ד כלילן ביו"ד. אלא נטיעה דגנתא (ס"א ודאי) דא, אקרי ו'. אית גנתא אחרא, דאיהי ד'. ומחאי ו', אשתקייא ד'. (דאיהי ארבעה ראשים) והיינו רזא דכתיב, ונהר יוצא מעדן וגו'. מאי עדן. דא חכמה עלאה, ודא י'. להשקות את הגן, דא הוא ו'. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, דא הוא ד', וכלא כליל ביו"ד.

ובגין כך, אקרי אב לכלא. אב לאבהן. שירותא דכלא, (אקרי) ביתא דכלא, דכתיב, (משלי כד) בחכמה יבנה בית. (מהאי י' שירותא וסיומא דכלא) וכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית. באתריה, לא אתגלייא, ולא אתידע. מדאתחבר באימא אתרמיז באימא ובגין כך אימא כללא דכלא, בה אתידע ובה אתרמיז, שירותא וסיומא דכלא. (חכמה אקרי) דבה סתים כלא.

כללא דכלא, שמא קדישא. עד השתא רמיזנא, ולא אמיןא כל אלין יומין. והאידינא מתגלפין סטרין, י', כליל בהאי חכמה. ה' דא אימא, וקרין בינה ו"ה, אלין תרין בגין, דמתעטרן מאימא. והא תנינן, דבינה אתכליל מפלא. יו"ד דמתחברא באימא, ומפקין ב"ן. והיינו בינה, א"ב וא"ם דאינון י"ה, בן בגווייהו.

השתא אית לאסתכלא, בינה, ואקרי תבונה, אמאי אקרי תבונה, ולא בינה. אלא תבונה אקרי, בשעתא דינקא לתרין בגין, ב"ן וב"ת, דאינון ו"ה, והיא שעתא אקרי תבונה. דכלא כליל באלין אתוון, ב"ן וב"ת, אינון ו"ה. וכלא חד כללא, והיינו תבונה.

בספרא דרב המנונא סבא אמר, דשלמה מלכא, תקונא קדמאה דגלי ואמר, (שיר השירים א) הנדף יפה רעיתי מהאי הוא. ותקונא תניינא, אקרי פלה, דאיהי נוקבא דלתתא. ואינון דאמרי, דתרווייהו להאי נוקבא דלתתא אינון, לאו הכי דה"א קדמאה לא אקרי פלה. וה"א בתראה, אקרי פלה, לזמנין (ידיעון) ידיעין (לזמנין סגיאין). דהא זמנין סגיאין אינון, דדכורא לא אתחבר עמה, ואסתלק מינה. בההוא זמנא פתיב, (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב. בשעתא דאתדפאת נוקבא, ודכורא פעי לאתחברא עמה, כדן אקרי פל"ה. ככל"ה ממש אתי. (אבל) האי אימא, לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין, בחד נפקין, בחד שריין. לא אפסיק דא מן דא, ולא אסתלק דא מן דא. ובגין כך פתיב ונהר יוצא מעדן, יוצא

תדיר, ולא אפסיק. הָדָא הוּא דְכָתִיב, וּכְמוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְזָבוּ מִיָּמָיו. וּבִגִּין כֵּן כָּתִיב רַעֲיָנִי, בְּרַעוּתָא דְאַחֵהּ שְׂרִיין, בְּאַחֲדוּתָא שְׁלִימוּתָא (שלימתא). אָבֵל הָכָא אֶקְרִי כְּלָה, דְכַד אֲתָא דְכוּרָא לְאַתְחַבְרָא עִמָּה, הִיא כְּלָה, כְּכֹלָה אִיהִי אֲתֵיָא מִמֶּשׁ.

וּבִגִּין כֵּן, תְּרִי (ויחי רמ"ב) תְּקוּנִין דְנוּקְבֵי פְּרִישׁ שְׁלֵמָה. תְּקוּנָא דְקַדְמִיתָא סְתִימָא, בִּגִין דְאִיהִי סְתִימָא. וְתְקוּנָא תְּנִינָא פְּרִישׁ יְתִיר, וְלֹא סְתִים כּוּלֵי הֵיא. וּלְבַתֵּר תְּלִיא כָּל שְׁבַחָא בְּהֵיא דְלַעֲיָלָא. דְכָתִיב, (שיר השירים ו) אַחַת הִיא לְאַמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ. וּבִגִּין דְאִיהִי אִימָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרָא דְכְּלָה, וְרַעוּתָא דְיוּדָא לֹא אֶפְסִיק מִנָּה לְעֵלְמִין, אֲתֵיָהִיב בְּרִשׁוּתָהּ כָּל חִירוֹ דְעֵבְדִין. כָּל חִירוֹ דְכְּלָא. כָּל חִירוֹ דְחֵיבֵיָא, לְדַכְּפָא לְכֹלָא. דְכָתִיב, (ויקרא טז) כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם. וְכָתִיב (ויקרא כח) וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמָשִׁים שָׁנָה יוֹבֵל הִיא. מֵאִי יוֹבֵל. כְּמָה דְאֲתָא אֲמַר (ירמיה יז) וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָפְיוֹ. מִשׁוּם הֵהוּא נָהָר דְאֲתֵי וְנִגִיד וְנִפִיק, וְאֲתֵי תְּדִיר, וְלֹא פְּסִיק.

דף רצ"א ע"א

כָּתִיב (דף רצ"א ע"א) (משלי ב) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִתֵּן קוֹלְךָ. פִּינּוֹ דְאֲמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, אֲמַאי לְתַבּוּנָה. אֲלֵא כְּמָה דְאֲמִינָא. הִי מְנִיָּהּ עֲלָא. בִּינָה עֲלָא מִתַּבּוּנָה. בִּינָה אֲב וְאִם וּבִן. י"ה: אֲב וְאִם, וּבִן בְּגוּוּיָהּ. תַּבּוּנָה: כְּלָא כְּלָלָא דְבִנּוֹן, בִּן וּבֵת, ו"ה. וְלֹא אֲשַׁתְּכַח אֲב וְאִם, אֲלֵא בְּאִימָא דְאִימָא וְדְאִי (ס"א בבבונה. ובתבונה ודאי אימא) רְבִיעָא עֲלִיָּהּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא. אֲשַׁתְּכַח דְכְּלָלָא דְתַרִין בִּנּוֹן, אֶקְרִי תַבּוּנָה. וְכְּלָלָא דְאֲב אִם וּבִן, אֶקְרִי בִינָה. וְכַד בְּעֵי לְאֲכַלְלָא כְּלָא, בְּהֵיא אֲתַכְּלִיל.

וְהֵיא אֲב וְאִם וּבִן, אֶקְרוֹן חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בִּגִין דְהֵיא בִּן נְטִיל סִימְנִין דְאֲבוּי וְאִמִּיה, אֶקְרִי דַעַת, דְהוּא סְהַדוּתָא דְתַרְוּוּיָהּ. וְהֵיא בִּן, אֶקְרִי בּוּכְרָא. דְכָתִיב, (שמות ד) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וּבִגִין דְאֶקְרִי בּוּכְרָא, נְטִיל תַרִין חוּלְקִין. וְכַד אֲתַרְבִּי בְּעַטְרוּי, נְטִיל תְּלַת חוּלְקִין. וּבִין כֵּן וּבִין כֵּן, תַרִין חוּלְקִין, וְתַלַת חוּלְקִין כְּלָא חַד מְלָה. וְהֵיא וְהֵיא הֵכִי (ס"א חד) הוּי, יְרוּתָא דְאֲבוּי וְאִמִּיה יְרִית.

מֵאִי יְרוּתָא דָּא. אַחְסִנְתָּא דְאֲבוּי וְאִמִּיה, וְתַרִין עַטְרִין דְהוּוּ גְנִיזִין בְּגוּוּיָהּ, וְאַחְסִינוּ לְבִן דָּא. מִסְטְרָא דְאֲבוּי, הִנֵּה גְנִיז בְּגוּוּיָהּ חַד עַטְרָא, דְאֶקְרִי חֶסֶד. וּמִסְטְרָא דְאִימָא, חַד עַטְרָא דְאֶקְרִי גְבוּרָה. וְכְּלָהּ מִתְעַטְרִין

בְּרִישָׁה, וְאֶחִיד לֹון. וְכַד נִהְרִין אֲלֵין אָב וְאָם עֲלֵיהּ, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן תְּפִילִין
דְּרִישָׁא. וְכֵלָא נָטִיל בֶּן דָּא, וְיָרִית כְּלָא, וְאֶתְפָּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא. וְהָאִי בֶן יְהִיב
לְבַרְתָּא. וּבַרְתָּא מְנִיָּה אֶתְזֶן. וְעַל כָּל פְּנִים מִפָּאן, בְּרָא יָרִית וְלֹא בְרָתָא. בְּרָא
יָרִית לְאָבוּי וּלְאִמִּיהּ וְלֹא בְרָתָא. וּמְנִיָּה אֶתְזֶן בְּרָתָא. כְּמָה דְכֻתְיִב, (דְּנִיָּאל
ד) וּמְזֹון לְכֵלָא בֵּיהּ. (וְאִי תִימָא כֹל הָאִי וְהָאִי אֶקְרוּן צְדִיק וְצַדִּיק בְּחַד אֵינֹון וְחַד כֹּלָא).

הֵנִי אָב וְאָם, כְּלִילֵן וּמִתְחַבְּרֵן דָּא בְּדָא. וְאָב טְמִיר יִתִּיר. וְכֵלָא אֶחִיד
מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְתִלְיָא מִמְזָלָא קְדִישָׁא, יְקִירוּ (יְקִירָא) דְּכָל יְקִירוּן. וְאֲלֵין
אָב וְאָם, מִתְקַנְיֵן בֵּיתָא, כְּמָה דְאִמִּינָא דְכֻתְיִב, (מִשְׁלֵי כַד) בְּחֻכְמָה יְבֻנָּה בֵּית
וּבְתֻבּוּנָה יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ כָּל הוּן יְקָר וְנְעִים. וְכֻתְיִב (מִשְׁלֵי
כב) כִּי נְעִים כִּי תִשְׁמָרְם בְּבִטְנְךָ. (הֵנִי כֹלָא דְכֹלָא, כְּמָה דְאִמִּינָא וְתִלְיִין מִמְזָלָא קְדִישָׁא
יְקִירָא).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֶדְרָא לָא גְלִינָא כְּלָא. וְכָל הֵנִי מַלְיֵן, טְמִירִין בְּלַפְּאֵי
הוּוּ עַד הַשְּׁתָּא, וּבְעִינָא לְאֶטְמָרָא לֹון לְעֵלְמָא דְאֶתִּי, מִשּׁוּם דְתַמְּן שְׁאֶלְתָּא
שְׁאִיל לָנָא, כְּמָה דְכֻתְיִב, (יִשְׁעִיָּה לֵג) וְהִיָּה אִמּוֹנַת עֵתְךָ חוֹסֵן יִשׁוּעוֹת חֻכְמָה
וְדַעַת וְגוֹי, וְחֻכְמָה בְּעֵינֵי מִינֵי, וְהַשְּׁתָּא רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּהָאִי,
הָא בְּלָא כְּסוּפָא אִיעוּל קָמִי פְּלִטְרוּי.

כְּתִיב (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי אֵל דְעוֹת יְיָ. דְעוֹת וְדָאִי. הוּא הַדְּעַת. בְּדַעַת כָּל
פְּלִטְרוּי אֶתְמַלְיֵין. דְכֻתְיִב, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ. (בְּגִין כַד) דְעַת אֶחְרָא לָא
אֶתְגַּלְיָא, דְהָא טְמִירָא אֶזִּיל בְּגוּוּיָה, וְאֶתְכֻלִּיל בֵּיהּ. דְעַת נְהִיר בְּמוֹחִין,
וְאֶתְפָּשֵׁט בְּמוֹחָא כְּלָא. (בְּמוֹחָא, בְּגוּפָא כֹלָא, כִּי אֵל דְעוֹת יְיָ)

בְּסַפְרָא דְאֶגְדָּתָא תְּנִינֵן, כִּי אֵל דְעוֹת יְיָ, אֵל תְּקַרִּי דְעוֹת, אֶלָּא עֲדוֹת.
דְהוּא סְהַדוּתָא דְכֵלָא, סְהַדוּתָא דְתִרִין חוּלְקִין, כְּמָה דְאֶתְ אֶמְרָא (תְּהֵלִים
עח) וַיִּקַּם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב. וְאֶף עַל גַּב דְהָאִי מֶלֶךְ, אֹקְמוּהּ בְּסַפְרָא דְצְנִיעוּתָא
בְּגוּוּנָא אֶחְרָא. הֵתֵם בְּאֶתְרֵיהּ שְׁלִים, הֵכָא כְּלָא שְׁפִיר, וְכֵלָא הֵנִי, כַּד
אֶסְתִּים מֶלֶךְ.

הָאִי אָב וְאָם, כְּלֵהוּ בְּהוּ כְּלִילֵן, כְּלָא בְּהוּ סְתִימָן, וְאֵינֹון סְתִימָן בְּמִזְלָא
קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְכָל עֲתִיקִין. בֵּיהּ סְתִימָן. בֵּיהּ כְּלִילֵן. כְּלָא הוּא, כְּלָא הוּי.
בְּרִידָא הוּא, בְּרִידָא שְׁמִיָּה, לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.
דף רצ"א ע"ב

כָּל מַלְיֵן דְאֶדְרָא יָאוֹת, וְכֵלָהוּ מַלְיֵן קְדִישִׁין, מַלְיֵן דְלָא סְטָאן לִימִינָא
וְלִשְׁמָאלָא, כְּלֵהוּ מַלְיֵן דְסְתִימִין, וְאֶתְגַּלְיֵין לְאֵינֹון דְעָאלוּ וְנִפְקוּ, וְכֵלָא הֵכִי

הוא. ועד השתא הוו מתפסיין אליו מליו דדחילנא לגלאה, והשתא אתגליין. וגלי קמי (מלכא) עתיקא קדישא, דהא לא ליקרא דילי ודבית אבא עבידנא, אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא. ועוד, הא חמינא, דקודשא בריך הוא וכל הני זפאי קשוט דהכא משתכחו, פלהו מסתכמין על ידי. דהא חמינא דכלהו חדאן בהאי הלולא דילי, וכלהו זמינין (דף רצ"א ע"ב) בההוא עלמא בהילולא דילי, זפאה חולקי.

אמר רבי אבא, פד סיים מלה דא בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, ארים ידוי, ובכה וחייד. בעא לגלאה מלה חדא. אמר, במלה דא אצטערנא כל יומאי, והשתא לא יהבין לי רשותא. אתתקף, ויתיב, ורחיש בשפנותיה, וסגיד תלת זמנין, ולא הנה יכול בר נש לאסתכלא באתריה, כל שפן ביה. אמר, פומא פומא, דזכית לכל האי, לא אנגיבו מבועד. מבועד נפיק ולא פסק. עלך קרינן (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכתוב (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו.

האידינא אסהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיבנא למחמי יומא דא, (נ"א רעותא לגלאה רזא דא) ולא סליק ברעותי (ס"א בידי), בר האידינא, דהא בעטרא דא מתעטר האי יומא. והשתא בעינא לגלאה מליו, קמיה דקודשא בריך הוא, דהא פלהו מתעטרין ברישי (ברישיה). והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה, פיומא אחרא. דהא כל יומא דא ברשותי קיימא. והשתא שרינא לגלאה מליו, בגין דלא איעול בכסופא לעלמא דאתי. והא שרינא אימא.

פתיב, (תהלים פט) צדק ומשפט מכון פסאד חסד ואמת יקדמו פניד. מאן חכימא, יסתפל בהאי, למחמי אורחוי (ס"א דינוי) דקדישא עלאה, דינין דקשוט, דינין דמתעטרין בכתרי עלאין. דהא חמינא דכלהו בוצינין נהרין מבוצינא עלאה, טמירא דכל טמירין, פלהו דרגין לאתנהרא. (נ"א וכלהו אינון דרגין לאתנהרא) ובההוא נהורא דבכל דרגא ודרגא, אתגלייא מה דאתגלייא, וכלהו נהורין אחידן, נהורא דא בנהורא דא, ונהורא דא, בנהורא דא, ונהרין דא בדא, ולא מתפרשן דא מן דא.

נהורא דכל בוצינא ובוצינא, דאקרון תקוני מלכא, פתרי מלכא, כל חד וחד, נהיר ואחיד בההוא נהורא דלגו לגו, ולא מתפרש לבר. ובגין כך פלא בחד דרגא אסתלק, וכלא בחד מלה אתעטר, ולא מתפרש דא מן דא, איהו ושמיה חד הוא. נהורא דאתגלייא, אקרי לבושא דמלכא. נהורא דלגו

לָגוּ, (בההוא נהורא הוא מה) נְהוּרָא סְתִים, וּבִיה שְׂרִיא הֵהוּא דְלֵא אֲתַפְרֵשׁ וְלֵא אֲתַגְלִיָּא.

וְכִלְהוּ בּוּצִינֵי, וְכִלְהוּ נְהוּרִין, נְהוּרִין מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, בּוּצִינָא עֲלָא. וְכַד מְסַתְפְּלוּ, כִּלְהוּ נְהוּרִין דְאֲתַפְּשִׁין. לֵא אֲשַׁתְּכַח בַּר בּוּצִינָא עֲלָא, דְאֲטָמַר וְלֵא אֲתַגְלִיָּא.

בְּאִינוּן לְבוּשֵׁין דִּיקַר, לְבוּשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנֵי קְשׁוּט, בּוּצִינֵי קְשׁוּט, אֲשַׁתְּכַחוּ תְרִין בּוּצִינִין, תְּקוּנָא דְכוּרְסִיָּא דְמִלְכָּא, וְאֲקָרוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט. וְאִינוּן שִׁירוּתָא, וְשְׁלִימוּתָא, בְּכָל מְהִימְנוּתָא. וּבְהֵנִי מִתְעַטְרִין כָּל דִּינִין דְלַעֲיֵלָא וְתֵתָא, וְכִלְא סְתִים בְּמִשְׁפָּט. וְצְדָק מְהִי מִשְׁפָּט אֲתָזוּ. וְלִזְמִנִין קְרִינֵן לָהּ, (בראשית יד) וּמִלְכֵי צְדָק מִלְדָּ שְׁלָם.

כַּד מִתְעַרְוּ דִּינִין מִמִּשְׁפָּט, כִּלְהוּ רַחֲמֵי, כִּלְהוּ בְּשְׁלִימוּ. דְהֵאִי מְבַסֵּם לְהֵאִי צְדָק, וְדִינִין מִתְתַקְנִין, וְכִלְהוּ נְחֵתִין לְעֲלָמָא בְּשְׁלִימוּ, בְּרַחֲמֵי. וְכַדִּין (אקרי) שְׁעֵתָא דְמִתְחַבְּרוּ דְכַר וְנוֹקְבָא, וְכָל עֲלָמִין כִּלְהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְחֻדוּתָא.

וְכַד אֲסַגִּיאוּ חוּבֵי עֲלָמָא, וְאֲסַתְּאַבַּת מְקַדְשָׁא, וְדְכוּרָא אֲתַרְחַק מִן נוֹקְבָא, וְחוּיָא תְּקִיפָא שְׂרִיא לְאֲתַעְרָא, וְוִי לְעֲלָמָא דְמִתְזַן בְּהֵהוּא זְמַנָּא מְהִי צְדָק. כְּמָה חֲבִילֵי טְרִיקִין מִתְעַרְוּ בְּעֲלָמָא, כְּמָה זְפִאִין מְסַתְּלִקִין מִעֲלָמָא. וְכָל כַּד לָמָּה. בְּגִין דְאֲתַרְחַק דְכוּרָא מִן נוֹקְבָא, וּמִשְׁפָּט לֵא קָרַב בְּצְדָק דָּא. וְעַל הֵאִי כְּתִיב, (משלי יג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט, דְּמִשְׁפָּט אֲתַרְחַק מְהִי צְדָק, וְלֵא אֲתַבְּסָמָא, וְצְדָק יִנְקָא מֵאֲתַר אַחְרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מִלְכָּא, (קהלת ז) אֵת הַכֹּל רְאִיתִי בְיַמֵּי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ וְגוֹ', הֶבֶל דָּא, (ס"א ל"ג הבל דא) הֶבֶל חֲדָא, מְהַבְּלִים דְלַעֲיֵלָא, דְאֲקָרוּן אֲפִי מִלְכָּא, וְדָא אִיהוּ מְלַכּוּתָא קְדִישָׁא, דְכַד הִיא מִתְעַרָּא בְּדִינוּי, כְּתִיב יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצַדְקוֹ. מֵאִי טַעֲמָא. מִשׁוּם דְּמִשְׁפָּט אֲתַרְחַק מִצְדָּק. וּבְגִין כַּד אֲקָרִי, וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֵא מִשְׁפָּט.

דף רצ"ב ע"א

תָּא חֲזִי, כַּד אֲשַׁתְּכַח זְכָאָה עֲלָאָה בְּעֲלָמָא, רְחִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, אֲפִילוּ כַּד אֲתַעַר צְדָק בְּלַחֲדוּי, יְכִיל עֲלָמָא לְאֲשַׁתְּזָבָא בְּגִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּעֵי בִיקְרִיָּה, וְלֵא מְסַתְּפִי (דף רצ"ב ע"א) מִן דִּינָא. וְכַד הֵהוּא זְכָאָה לֵא קִימָא בְּקִיּוּמֵיהּ, מְסַתְּפִי אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט, וְלֵא יְכִיל לְמִיקָם בִּיהּ. כָּל שְׁכֹן בְּצַדָּק.

דוד מלכא, בקדמיתא אמר, (תהלים כו) בחנני יי' ונסני. דהא אנא לא מסתפינא מפל דינו, אפילו מהאי צדק, ופל שפן דאחידנא ביה, מה כתיב. (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניך, בצדק ודאי. לא מסתפינא למיקם בדינוי. בתר דחב, אפילו ממשפט מסתפי, דכתיב, (תהלים קמג) ואל תבא במשפט את עבדך.

תא חזי, כד מתבסמא האי צדק ממשפט, כדן אקרי צדקה. ועלמא מתבסמא בחסד, ואתמליא מניה. דכתיב, (תהלים לג) אוהב צדקה ומשפט חסד יי' מלאה הארץ.

אסהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יערע בדינוי דצדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובוי. כמה דכתיב, (משלי ל) אכלה ומחתה פיה. מפאן ולהלאה, כפום כל חד, כפום בירא עמקא, והא בדרא דא אית ביה זכאין, וזעירין אינון דיקומון לאגנא על עלמא, ועל עאנא, מארבעה זינין. (ס"א על עלמא, ועלינא בעיין). על כן אחידן מלי דא ברא, ומתפרשן מלין דסתימין בעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, והיך אחידן אלין באלין. מפאן להלאה, מלין דזעיר אנפין, אינון דלא אתגליין באדרא. אינון דהוו סתימין בלבאי, ותמן לא אתקנו. (עד כאן סתימן מלין) השתא אתתקנו ואתגליין, וכלהו מלין סתימין, וברירין פלהו. זכאה חולקי, ואינון דירתו ירותא דא, דכתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו וגו'.

האי דאוקימנא, אב ואם בעתיקא אחידן, בתיקוני, הכי הוא. דהא ממוחא סתימאה דכל סתימין תליין, (נ"א נפקין) ומתאחדן ביה. (ואף על גב דעתיקא קדישא אתתקן בלחודוי) וכד יסתכלון (בכל) מלי. פלא הוא עתיקא בלחודוי, הוא הוי, והוא יהא. וכל הני תקונין ביה. (בס"י לא נמצא אחידן ביה סתימן לא מתפרשן מניה מוחא סתימאה לא אתגלייא ולא תליא ביה) א"ב וא"ס מהאי מוחא נפקו, אתפלילו במזלא, וביה תליין, וביה אחידן. זעיר אנפין, בעתיקא קדישא תלייא ואחיד. והא אוקימנא מלי באדרא. זכאה חולקיה דמאן דעאל ונפיק, וינדע אורחין דלא יסטי לימינא ולשמאלא. ומאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. וכתיב (הושע יד) פי ישראלים דרכי יי'.

אמר רבי שמעון, מסתפל הוינא כל יומא בהאי קרא, דכתיב, (תהלים לד) בני' תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו. והאי דנא אתקיים קרא פלא. בני' תתהלל נפשי ודאי, דהא נשמתי ביה אחידא, ביה להטא, ביה אתדבקת ואשתדלת ובאשתדלותא דא תסתלק לאתרהא. ישמעו ענוים

וַיִּשְׁמָחוּ, כָּל הַנִּי צְדִיקֵיָא, וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתָא קְדִישָׁא, וְזָכְאוּ דְאַתְיָן
הַשְׁתָּא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּלֵהוּ שְׁמַעִין מְלִי, וְחֻדְאוּ. בְּגִין כֵּךְ, (תהלים
לד) גִּדְלוּ לִי אֶתִי וְנִרְוַמְתָּה שְׁמוֹ יְחֻדְיוּ.

פִּתַח וְאָמַר, כְּתִיב, (בראשית לו) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְץ אֲדוּם.
הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים מח) כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ עִבְרוּ יְחֻדְיוּ. נֹעְדוּ, בְּאֵן
אֲתֵר. בְּאַרְץ אֲדוּם. בְּאַתֵּר דְּדִינִין מִתְאַחֲדִין תַּמָּן. עִבְרוּ יְחֻדְיוּ, דְּכְּתִיב וַיִּמָּת
וַיִּמְלוֹךְ תַּחֲתָיו. הִמָּה רְאוּ כֵן תַּמְהוּ נִבְהֵלוּ נְחֻפְזוּ, דְּלֹא אֲתַקְיָמוּ בְּאַתְרֵיהוּ,
בְּגִין דְּתַקְוִינֵן דְּמִלְכָא לֹא אֲתַקְנוּ, וְקִרְתָּא קְדִישָׁא וְשׁוּרוֹ, לֹא אֲזַדְמְנוּ.

הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ כֵּן רְאִינוּ וְגו', דְּהָא כְּלֵהוּ לֹא אֲתַקְיָמוּ,
וְהִיא אֲתַקְיָמַת הַשְׁתָּא, בְּסִטְרָא דְדְּכֹרָא, דְּשִׁרְיָא עִמָּה. הַדָּא הוּא דְכְּתִיב,
וַיִּמְלוֹךְ תַּחֲתָיו הַדָּר וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוֹ וְשֵׁם אֲשֶׁתוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מִטְרַד בֵּת מִי
זָהָב. מִי זָהָב וְדָאִי כְּמָה דְּאוּקִימָנָא בְּאַדְרָא.

דף רצ"ב ע"ב

וְהָא בְּסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא אֲתַמַּר, וַיִּמְלוֹךְ תַּחֲתָיו הַדָּר.
הַדָּר וְדָאִי, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (ויקרא כג) פְּרִי עֵץ הַדָּר. וְשֵׁם אֲשֶׁתוֹ מְהִיטְבָּאֵל,
כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כְּפֹת תְּמָרִים. וְכְּתִיב, (תהלים צב) צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח, דְּאִיִּהּ
דְּכַר וְנוֹקְבָא. הָאִי אֲתַקְרִיאת בֵּת מִטְרַד, בֵּת מְהִיטְבָּאֵל אֲתֵר דְּטְרַדִּין כְּלֵא
לְאַתְדַּבְּקָא, וְאַקְרִי אָב. וְכְּתִיב (איוב כח) לֹא יָדַע אָנוּשׁ עֲרֻכָּה וְלֹא תִמְצָא בְּאַרְץ
הַחַיִּים. דְּבַר אַחַר, בֵּת מְאִימָא, דְּמִסְטֵרְהָא מִתְאַחֲדִין דִּינִין, דְּטְרַדִּין (דף רצ"ב
ע"ב) לְכֵלָא. בֵּת מִי זָהָב, דְּיִנְקָא בְּתֵרִין אֲנָפִין, דְּנִהִירוּ בְּתֵרִין גְּוֹוִינִין. בְּחֻסְדָּא
וּבְדִינָא.

עַד לֹא אַבְרִי עֲלָמָא, לֹא הוּוּ מְשַׁגְיָחִין אֲנָפִין בְּאַנְפִּין, וּבְגִין כֵּךְ, עֲלָמִין
קְדָמָי אֲתַחֲרָבוּ, וְעֲלָמִין קְדָמָי בְּלֹא תַקוּנָא אֲתַעֲבִידוּ. וְהָהוּא דְלֹא הָוָה
בְּתַקוּנָא, אֲקָרִי זִיקִין נְצוּצִין, כְּהָאִי אֲוִמָּנָא, מְרַצְפָּא (ס"א מרזפתא), כֵּד אֲכַתְשׁ
בְּמָנָא (בראשית קנ"ו ע"א) דְּפִרְזָלָא, אֲפִיק זִיקִין לְכָל עִיבָר, וְאִינוּן זִיקִין דְּנִפְקִין,
נִפְקִין לְהִיטִין וְנִהִירִין, וְדַעֲכִין לְאַלְתֵּר. וְאַלִּין אֲקָרוּן עֲלָמִין קְדָמָי. וּבְגִין
כֵּךְ אֲתַחֲרָבוּ וְלֹא אֲתַקְיָמוּ. עַד דְּאַתְתַּקְוּ עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְנִפְיק אֲוִמָּנָא (ד"א
מאנא) לְאוּמְנוּתֵיהָ.

וְעַל הָאִי תְנִינָא בְּמִתְנִיתָא דִּילָן, (דניצוצא) דְּבוּצִינָא אֲפִיק זִיקִין (שמות רנ"ד
ע"ב, בראשית ק"ז ע"ב סתרי תורה) בְּזִיקִין (נ"א דבוצינא אפיק זיקין ניצוצין) לְתַלְתַּת מְאָה
וְעֶשְׂרִין עִיבָר. וְאִינוּן זִיקִין, עֲלָמִין קְדָמָי אֲקָרוּן, וּמִיתוּ לְאַלְתֵּר. לְבֵתָר

נפיק אומנא (ס"א מאנא) לאומנותיה, ואתתקן בדכר ונוקבא, והני זיקין דאתדעכו ומיתו, השתא אתקנים כלא. מבוצינא דקרדינותא, נפק ניצוצא, פטישא תקיפא, דבטש, ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתערבי (ד"א ומתדכי) באורא דכא, ואתבסמו דא בדא.

כד אתחבר אביא ואימ"א, וההוא אב הוא, מרוחא דגניז בעתיק יומין, ביה אתגניז האי אורא, ואכליל לניצוצא, דנפק מבוצינא דקרדינותא דגניז במעוי דאימא. וכד אתחברו תרווייהו, ואתכלילו דא בדא. נפיק גולגלתא חד תקיפא, ואתפשט בסטרוי, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. כמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכחו בחד, כך כלא אזדמן בתלת רישין, כמה (רפ"ח ע"ב) דאמינא.

בהאי גולגלתא דזעיר אנפין, נטיף טלא מרישא חורא (ואחיד ליה), וההוא טלא אתחזי בתרי גווי. ומניה מתזן חקלא דתפוחין קדישין. ומהאי טלא דגולגלתא דא, טחנין מנא לצדיקיא לעלמא דאתי, וביה זמינין מתייא לאחיא. ולא אזדמן מנא דנפל מהאי טלא, בר ההוא זמנא בזמנא דאזלו ישראל במדברא, וזן להו עתיקא דכלא, מהאי אתר. מה דלא אשתכח לבתר. הדא הוא דכתוב, (שמות טז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים. כמה דאת אמר (בראשית כז) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו'. האי בההוא זמנא. לזמנא אחרא תנינן, קשים מזונותיו של אדם קמי קודשא בריך הוא. והא במזלא תלייא במזלא ודאי. ועל כן בני חיי ומזוני, לאו בזכותא תלייא מלתא, אלא במזלא תלייא מלתא, וכלא תליין בהאי מזלא, כמה דאוקימנא.

תשעה אלפין רבוא עלמין, נטליון וסמכין על האי גולגלתא. והאי אורא דכא אתפליל בכלא, פיון דהוא פליל מפלא וכלא אתפליל ביה, אתפשטו אנפוי לתרין סטרין, בתרי נהורין פלילן מפלא. וכד אסתפללו אנפוי, באנפין דעתיקא קדישא, כלא ארד אפים אקרי. מאי ארד אפים. (אריך אפים מבעי ליה) אלא הכי תנינן, בגין דאריך אפיה לחייביא. אבל ארד אפים, אסוותא דאנפין. דהא לא אשתכח אסוותא בעלמא, אלא בזמנא דאשגחין אנפין באנפין.

בחללא דגולגלתא, נהירין תלת נהורין. ואי תימא תלת, ארבע אינון, כמה דאמינא, אחסנתיה דאבוי ואמיה, ותרין גניזין דלהון, דמתעטרן פלהו ברישיה, ואינון תפליון דרישא. לבתר מתחברן בסטרוי, ונהרין

וְעָלִין בְּתֵלֶת חֲלָלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. נִפְקִין כּל חַד בְּסִטְרוּי, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכֹל גּוּפָא.

וְאַלִין מִתְחַבְרִין בְּתַרֵי מוּחֵי. וּמוּחָא תְלִיתָאָה כְּלִיל לֹון, וְאַחִיד (ואינן תפלין דרישא. ואלין מתחברין בתרי מוחי. ומוחא תליתאה כליל לון, ונהרין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא. לבתר נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה אחיד) בְּהַאי סִטְרָא וּבְהַאי סִטְרָא, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכֹל גּוּפָא, וְאַתְעֵבִיד מְנִיה תְרֵי גְוֹנֵי כְּלִילֵן כְּחֻדָּא. וּמְהַאי נְהִיר אֲנָפוּי, וְאַסְהִיד בְּאַבָּא וְאַימָא גְוֹנֵי דְאַנְפוּי. וְהוּא אֶקְרִי דְעַת, בְּדַעַת (ס"א בדא) כְּתִיב, (שמואל א ב) כִּי אֶל דְעוֹת ה' וְגו', בְּגִין דְאַיְהוּ בְּתַרֵי גְוֹנֵי לֹו נִתְכְּנֹו עֲלִילוֹת. אֲבָל לְעִתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָאָה, לֹא נִתְכְּנֹו. מְאִי טַעֲמָא נִתְכְּנֹו לְהַאי. בְּגִין דְיָרִית תְרִין חוּלְקֵי, וְכְתִיב (שמואל ב כב) עִם חֲסִיד תִתְחַסְּד וְגו'.

דף רצ"ג ע"א

וְהָא בְּקִשׁוּט אֹוקִימוּ חֲבַרְיָא, דְכְּתִיב, (בראשית כט) וַיֵּגֵד יַעֲקֹב (דף רצ"ג ע"א) לְרַחֵל כִּי אַחֵי אֲבִיהָ הוּא. וַיֵּגֵד, הָא אֹוקִמוּהָ, דְכֹלָא רְזָא דְחֲכֻמָּתָא. וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא. בֶן רִבְקָה, וְלֹא כְּתִיב בֶן יַצְחָק. רְמֵז, וְכֹלָא רְמִיזָא בְּחֲכֻמָּתָא. וְעַל הַאי אֶקְרִי שְׁלִים בְּכֹלָא. וּבִיה אֲתַחֲזִי מְהִימְנוּתָא. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, וַיֵּגֵד יַעֲקֹב, וְלֹא כְּתִיב וַיֵּאמֶר.

הַנִּי גְוֹנֵי, כְּמָה דְנְהָרִין בְּעִטְרָא דְרִישָׁא, וְעָלִין בְּחֲלָלֵי דְגוּלְגֻלְתָּא. הַכִּי מִתְפַּשְׁטִין בְּכֹל גּוּפָא, וְגוּפָא אֲתַאֲחִיד בְּהוּ. (אבל) לְעִתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא, לֹא נִתְכְּנֹו, וְלֹא יֵיאֵן לִיה, דְהָא כֹלָא בְּחַד אֲשֶׁתְכַח, חִידוּ לְכֹלָא, חִיִּים לְכֹלָא. לֹא תְלִיָא בִיה דִּינָא. אֲבָל בְּהַאי, לֹו נִתְכְּנֹו עֲלִילוֹת וְדָאֵי.

בְּגוּלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא, תְלִיָן כֹל אִינוּן רְבוּון וְאַלְפִין (קוּצִי) מְקוּצִי דְשַׁעְרִין, דְאַינֹון אֹוכְמִין. וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא, אֲחִידוּ דָּא בְּדָא, דְאַחִידוּן בְּנְהִירוּ עֲלָאָה דְמַעְטָר (דמתעטר) בְּרִישִׁיה מְאַבָּא, וּמְמוּחָא דְאַתְנְהִיר מְאַבָּא. לְבִתְר נִפְקִין נִימִין עַל נִימִין, מְנְהִירוּ דְמַתְעַטָר בְּרִישִׁיה מְאַימָא, וּמְשַׁאֵר מוּחֵי. וְכֹלְהוּ אֲחִידוּן, וּמִסְתַּבְּכִי בְּאַינֹון שַׁעְרֵי דְאַחִידוּן מְאַבָּא, בְּגִין דְאַינֹון מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא, וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא.

וְכֹלְהוּ מוּחֵי אֲחִידוּן בְּגוּלְגוּלְתָּא, בְּמוּחָא עֲלָאָה. וְכֹלְהוּ מְשִׁיכֹון (דאתמשכון) אֲתַמְשְׁכֹון מִתְלַת חֲלָלֵי דְמוּחָא, (אחידון במוחי) מִתְעַרְבֹון דָּא בְּדָא, בְּדַכְיָא בְּמִסְאַבָּא. בְּכֹל אִינוּן טַעֲמִין וְרִזִין, סְתִימִין וּמִתְגַּלְיִין. וּבְגִין כֶּךָ

כִּלְהוּ מוֹחֵי רְמִיזָי (כד נמצא בס"י) בְּאַנְכֵי יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְכוּ', כִּמָּה דְנִהוּרִין בְּעֶטְרָא דְרִישָׁא, וְעֵאלִין בְּחֻלְיֵי דְגוּלְגֻלְתָּא.

כָּל אֵינוֹן קוּצִין אוֹכְמִין, חֲפִיִּין וְתַלְיִין לְסִטְרָא דְאוּדְנִין. וְהָא אוֹקִימָנָא, דְבָגִין כְּדָ פְתִיב, (מלכים ב יט) הִטָּה יְיָ אֶזְנֵךְ וְשָׁמַע. מִכָּאן אוֹקִימָנָא, מֵאן דְבָעֵי דִירְכִין מִלְכָּא אוּדְנִיה לְקַבְלִיה, יִסְלֹסֵל בְּרִישִׁיה דְמִלְכָּא, וְיִפְנֶה שְׁעָרֵי מַעַל אוּדְנֵי, וְיִשְׁמַע לִיה מִלְכָּא בְּכָל מַה דְבָעֵי.

בְּפִלְגוּתָא דְשְׁעָרֵי, מִתְאַחַדָּא חַד אוֹרְחָא, בְּאַרְחָא דְעֵתִיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיה כָּל אוֹרְחוֹי דְפִקוּדֵי אוֹרִייתָא, (ואתמנן עלייהו) כָּל מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא וְיִלְלָא תַלְיִין בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא, וְאֵינוֹן מִפְּרָשִׁין רְשָׁתָא לְחִיבָא, דְלֹא יִדְעִין אֵינוֹן אֲרַחֵין. הָדָא הוּא דְכֵתִיב, (משלי ד) דָּרְךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה. וְכָל אֵלִין תַלְיִין בְּקוּצִין תְּקִיפִין, וְבָגִין כְּדָ כִּלְהוּ תְּקִיפִין. וְאוֹקִימָנָא בְּאֵינוֹן שְׁעִיעֹן אֲתַאחַדֵּן מְאָרִיהוֹן דְמִתְקַלָּא, (ס"א דרחימותא) דְכֵתִיב, (תהלים כה) כָּל אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת. וְכָל כְּדָ, בָּגִין דְמִשְׁכִּין מִמוּחִין סְתִימִין דְרַהִיטֵי דְמוּחָא.

וְבָגִין כְּדָ מִשְׁתַּכְּחֵי כָּל חַד כְּפּוּם אוֹרְחוֹי, מִחַד מוּחָא בְּאֵינוֹן קוּצִין שְׁעִיעֹן, אֲתַמְשְׁכוּן מְאָרִיהוֹן דְמִתְקַלָּא, (דרחימותא) דְכֵתִיב כָּל אֲרַחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת.

מִמוּחָא תְנַיִנָּא, בְּאֵינוֹן קוּצִין תְּקִיפִין, אֲתַמְשְׁכוּן וְתַלְיִין מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא וְיִלְלָא דְכֵתִיב בְּהוּ דָּרְךְ רְשָׁעִים כְּאֶפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִפְשְׁלוּ. מֵאֵי קָא מִיִּירֵי. אֶלָּא לֹא יִדְעוּ, כְּלוּמַר לֹא יִדְעִין, וְלֹא בְּעָאן לְמַנְדַּע, בְּמָה יִפְשְׁלוּ. אֵל תְּקִרֵי בְּמָה, אֶלָּא בְּאֵימָא יִפְשְׁלוּ. בְּאֵינוֹן דְמִתְאַחַדִּין בְּסִטְרָא דְאֵימָא. מֵאֵי סִטְרָא דְאֵימָא. גְבוּרָה תְּקִיפָא מִינֵה מִתְאַחַדֵּן מְאָרִיהוֹן דִּיבְבָא וְיִלְלָא.

מִמוּחָא תְלִיתָא, בְּאֵינוֹן קוּצִין דְאֵינוֹן בְּאַמְצָעִיתָא, אֲתַמְשְׁכוּן וְתַלְיִין מְאָרִיהוֹן דְמִידִין (דמארו). וְאַקְרוּן אֲפִין נְהִירִין וְלֹא נְהִירִין. וּבְהִנֵּי פְתִיב (משלי ד) פִּלְס מַעְגַּל רִגְלֵיךָ. וְכִלְלָא אֲשַׁתְּכַח בְּאֵינוֹן קוּצִין דְשְׁעָרֵי דְרִישָׁא.

מִצְחָא דְגוּלְגֻלְתָּא, מִצְחָא לְאַתְפַּקְדָּא (ס"א לאתפקרא) חִיבָא עַל עוּבְדִיהוֹן. וְכֵד הָאֵי מִצְחָא אֲתַגְלִיָּא, מִתְעָרִין מְאָרִיהוֹן דְדִינִין, לְאֵינוֹן דְלֹא מִתְפַּסְפִּין בְּעוּבְדִיהוֹן. הָאֵי מִצְחָא סוּמְקָא כּוּוּרָא. וּבְשַׁעְתָּא דְאַתְגְּלִיָּא מִצְחָא דְעֵתִיקָא בְּהָאֵי מִצְחָא, אֲתַהֲדַרְת חוּרָא כְּתַלְגָּא. וְהָאֵי שַׁעְתָּא, עֵת רְצוֹן אֶקְרִי לְכִלְלָא.

בספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אמר, מצח, זכי מצח, מצחא דעתיקא ואי לאו, אשדי חי בין תרין אתוון, כמה דאת אמר (במדבר כד) ומחץ פאתי מואב.

ואוקימנא, דאקרי נצח באתוון רצופין. וכמה נצחים הוו. ואף על גב דנצח אחרא (באתרא) בנצח אחרא אסתלק, ואית נצחים אחרנין דמתפשטין בכל גופא. ובגין דשבתא בשעתא דצלותא דמנחה, בגין דלא יתער דיניו, גליא עתיקא קדישא מצחא דיליה, וכל דיניו אתפפין ואשתככו ולא אתעבידו.

דף רצ"ג ע"ב

בהאי מצחא תליין כ"ד בתי דיניו, לכל אינון דחציפין בעובדיהו. כמה דכתב, (תהלים עג) ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון. והא עשרים אינון, ד' (דף רצ"ג ע"ב) למה. לקבליהו דד' מיתות בית דינא לתתא, דתליין מלעילא. ואשתארו עשרין. ובגין כך לא מענישין בי דינא עלאה, עד דישלים (נ"א עשרין) וסלקא לכ' שנין, לקבליהו דכ' בתי דינא. במתניתא סתימאה דילן תנינו, לקבליהו דכ"ד ספרים דאתפלילן באורייתא.

עייניו דרישא, אינון עייניו דלא מסתמרין מנייהו חייביא. עייניו דניימין ולא ניימין. ובגין כך אקרו (שיר השירים ה) עייניו פיוניס. מאי יוניס. כמה דאת אמר, (ויקרא כה) ולא תונו איש את עמיתו. ועל דא כתיב, (תהלים צד) ויאמרו לא יראה י"ה וגו'. וכתיב (שם) הנוטע אֶזן הלא ישמע וגו'.

תקונא דעל עינא, שערי דמתשערן בשעורא שלים. מאינון שערי תליין אלף וז' מאה מארי דאשגחותא, לאגחא קרבא. וכדין קיימי פלהו משולשליהו ומתפקחין עייניו.

כסותא דעל עייניו, גביניו מתאחדו בהו. ואלף (וד' מאה) רבוון מארי תריסין אתאחדו בהו, ואינון אקרו כסותא דעייניו. וכל אינון דאקרו עיני יי, לא פקחין, ולא אתערו, בר בזמנא דאלין כסותי דגביניו, מתפרשין אינון תתאי מעלאי. ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלאי, ויהבין אתר לאשגחא מתפקחין עייניו, ואתחזי כמאן דאתער משינתיה (משנתיה). אסתחרו עייניו וחמא לעינא פקיחא, ואסתחן בחוורא דיליה. וכד אסתחין, אתפפין מאריהו דדיניו לישראל. ובגין כך כתיב, (תהלים מד) עורה למה תישן יי הקיצה וגו'.

אַרְבַּע גּוֹוִינֵי אֶתְחַזְּיֵן בְּאִינוֹן עֵינַיִן. מֵאִינוֹן נִהִירֵן ד' בְּתֵי דְתַפְּלִין,
דְּנִהְרֵן בְּרֵהִיטֵי מוּחָא. ז' דְּאֶקְרוֹן עֵינַי ה'. וְאַשְׁגַּחוּתָא (נִפְקָא) נְפָקִי, מִגּוֹוִן
אוּכְמָא דְעֵינָא. כָּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּאֶדְרָא, דְּכֹתִיב, (זְכִירִיה ג) עַל אָבֹן אַחַת
שְׁבַע עֵינַיִם. וְאִינוֹן גּוֹוִינֵי מִתְּלֵהֲטִין בְּסִטְרֵיהוּ.

מִסּוּמְקָא, נְפָקִין אוּחְרָנִין, מֵאַרְי דְּאַשְׁגַּחוּתָא לְדִינָא. וְאִינוֹן אֶקְרוֹן, (דְּבִרֵי
הַיָּמִים ב טז) עֵינַי יִי' מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ. מְשׁוּטְטוֹת, וְלֹא מְשׁוּטְטִים. בְּגִין
דְּכִלְהוּ דִינָא. מִירוּקָא, נְפָקִין אוּחְרָנִין, דְּקִימִין לְגַלְאָה עוּבְדִין, בִּין טב וּבִין
בִּישׁ. דְּכֹתִיב (אִיּוֹב לד) כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ. וְאַלִּין אֶקְרוֹן, (זְכִירִיה ד) עֵינַי יִי'
מְשׁוּטְטִים. מְשׁוּטְטִים, וְלֹא מְשׁוּטְטוֹת. בְּגִין דְּאִינוֹן לְתַרִּין סִטְרִין, לְטַב
וּלְבִישׁ. מִחוּרָא, נְפָקִין כָּל אִינוֹן רַחֲמֵי, כָּל אִינוֹן טְבָאן, דְּמִשְׁתַּכְּחֵי בְּעֶלְמָא,
לְאוּטְבָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל. וּכְדִין אֶסְתַּחֲוִין (נ'א אֶסְתַּחֲרוּ) כָּל אִינוֹן תְּלַת גּוֹוִי,
לְרַחֲמָא עֲלֵיהוּ.

אַלִּין גּוֹוִינֵי מִתְּעַרְבִין דָּא בְּדָא, וְאַתְדַּבְּקוֹן דָּא בְּדָא. כָּל חַד אוּזִיף לְחַבְרִיה
מִגּוֹוִי דִילִיה, בַּר מִחוּרָא, דְּכִלְהוּ כְּלִילֵן בִּיה פֶּד אֶצְטְרִיךְ, וְהוּא חֲפֵי עַל
כְּלָא. כָּל גּוֹוִינֵי דְלִתְתָא, לֹא יִכְלִין כָּל בְּנֵי עֶלְמָא, לְאַסְחָרָא לֹון חוּרָא,
לְאוּכְמָא לְסוּמְקָא וּלְירוּקָא. וְהִכָּא בְּאַשְׁגַּחוּתָא חַד, כְּלֵהוּ אֶתְאַחְדָּן
וְאַסְתַּחֲוִין בְּחוּרָא.

גְּבִינוּי לֹא מְשַׁתְּכְּכִין, בַּר כַּד בְּעֵינֵי גּוֹוִינֵי דְחוּרָא לְאַשְׁגַּחָא, בְּגִין דְּגְבִינוּי
יְהִיבִין אֶתֶר לְאַשְׁגַּחָא, לְכִלְהוּ גּוֹוִי. וְאִי אִינוֹן לֹא יְהִיבִין אֶתֶר, לֹא יִכְלִין
לְאַשְׁגַּחָא וּלְאַסְתַּכְּלָא. גְּבִינוּי לֹא קִימִין, וְלֹא מְשַׁתְּכְּכִין שְׁעֵתָא חַדָּא
שְׁלִימוּתָא (שְׁלִימוּתָא), אֶלָּא פְּקַחִין וְסִתְמִין, סִתְמִין וּפְקַחִין, מְשׁוּם עֵינָא
פְּקַחָא דְקֵאֵי עֲלֵיהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יחזקאל א) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב. וְהָא
אוּקִימְנָא.

כְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם נֹוה שְׁאֲנֹן, וְכֹתִיב (דְּבִרִים יא) תִּמְיֵד
עֵינַי יִי' אֶלְהֵיךָ בְּה מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְגו'. דְּהָא יְרוּשָׁלַם בְּעֵינָא כּוּן,
דְּכֹתִיב, (ישעיה א) צִדְקָה יִלִּין בְּה. וּבְגִין כַּד יְרוּשָׁלַם, וְלֹא צִיוֹן. דְּכֹתִיב, (ישעיה
א) צִיוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה וְגו', דְּכִלְא רַחֲמֵי.

עֵינֶיךָ, עֵינֶיךָ כְּתִיב, עֵינָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סִתְיִמָּא דְכִלְא. הַשְׁתָּא, עֵינַי
יִי' אֶלְהֵיךָ בְּה, לְטַב וּלְבִישׁ, כָּמָה דְּאַתְחַזְּי. (לְסוּמְקָא וּלְירוּקָא. וְהִכָּא בְּאַשְׁגַּחוּתָא חַדָּא,
כִּלְהוּ אֶסְחָרוֹן וְאַסְתַּחֲוִין בְּחוּרָא. גְּבִינוּי לֹא מְשַׁתְּכְּכִין, בַּר כַּד בְּעֵינֵי גּוֹוִינֵי לְאַשְׁגַּחָא) בְּגִין כַּד לֹא

אתקיימו בקיומא תדיר. והתם עינד תראינה ירושל ס, כלא לטב, כלא
ברחמי. דכתיב, (ישעיה נד) וברחמים גדולים אקבצך.

דף רצ"ד ע"א

תמיד עיני יי' אלהיך בה מרשית השנה. מרשית חסר א' כתיב, ולא
ראשית באלף. מאן היא ה' א' דלתתא. ולעילא כתיב, (איכה ב) השליך
משמים ארץ תפארת ישראל. מאי טעמא השליך משמים ארץ. משום
דכתיב, (ישעיה נ) אלביש (דף רצ"ד ע"א) שמים קדרות, ועיינין בקדרותא,
בגוונא אוכמא אתחפו.

מרשית השנה, מאן אתר מסתכלין בירושלם אליו עיני יי', תזר
ופירש, מרשית השנה, דהוא דינא בלא אלף, ודינא אתאחד מסטרהא, אף
על גב דלאו הוא דינא ממש. ועד אחרית שנה, אחרית שנה ודאי דינא
אשתכח. דהא כתיב, (ישעיה א) צדק יליו בה, דהיא אחרית השנה.

תא חזי, א' בלחודוי אקרי ראשון, דכר. באלף סתים וגניז מה דלא
אתידע. פד אתחבר האי אלף באתר אחרא, אקרי ראשית. ואי תימא
דאתחברא. לא אלא אתגליא ביה, ונהיר ליה, וכדין אקרי ראשית. ואפילו
בהאי ראשית, לא אשגח בירושלם, דאלמלא הות בהאי, אתקיימת
תדירא. אבל מרשית כתיב. ולעלמא דאתי כתיב, (ישעיה מא) ראשון לציון
הנה הנם וגו'.

חוטמא דזעיר אנפין, תקונא דפרצופא. כל פרצופא ביה אשתמודע.
חוטמא דא, לא כחוטמא דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין.
דחוטמא דעתיקא, חיים דחיים לכלא. דהא מתרין נוקבין, נפקין רוחין
דחיון, לכלא. בהאי זעיר אנפין כתיב, (שמואל ב כב) עלה עשן באפו וגו'.

בהאי תנא כל גווגי (תרי גווגי) אחידן ביה, בכל גוונא וגוונא, אחידן פמה
מאריהון דדינא קשיא. דאחידן בההוא תנא. (ובגין כד) ולא מתבסמין פלהו,
אלא בתנא דמדבחה דלתתא. ועל דא כתיב, (בראשית ח) וירח יי' את ריח
הניחח. מהו הניחח. אתבסמותא דמארי דינא, נחת ריח.

וירח יי' את ריח הניחח, את ריח הקרבן לא כתיב, אלא את ריח
הניחח. דכלהו גבוראן דאחידן בחוטמא, וכל דאתאחדן בהו, פלהו
מתבסמן. וכמה גבוראן מתאחדן פחדא, דכתיב (תהלים קו) מי ימלל גבורות
יי' ישמיע כל תהלתו. והאי חוטמא, מחד נוקבא נפק אשא דאכלא כל
שאר אשין. בחד נוקבא תנא. והאי והאי אשתכח באשא ותנא דמדבחה.

וְאֶתְגַּלִּיָּא הָאֵי עֵתִיקָא קְדִישָׁא , וְאֶשְׁתַּכְּד כֻּלָּא . הֵיִינוּ דְאֶתְמַר (ישעיה
מח) וְתִהְלֵתִי אַחֲטָם לָךְ .

חוּטְמָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא אָרִיךְ , וּמִתְפַּשֵּׁט . וְאֶקְרִי אָרְךְ אֲפִים . וְהָאֵי
חוּטְמָא , זְעִיר . וְכַד תִּנָּא שְׂרִי נְפִיק בְּבִהִילוֹ , וְאֶתְעֵבִיד דִּינָא . וּמֵאֵן מְעַבְב
לְהָאֵי חוּטְמָא דְעֵתִיקָא . וְכֻלָּא כְּמָה דְאֶמִינָא בְּאֶדְרָא , וְאֶתְעֵרוּ חֲבָרִיָּא .

וּבִסְפָרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא , אֹקִים הָנִי תְרִי נִוְקְבִי . מִחַד תִּנָּא וְאֶשָּׂא .
וּמִחַד נִיחָא וְרוּחָא טָבָא . דְאֵית בֵּיה יְמִינָא וּשְׂמָאלָא , וְכֹתִיב (ס"א
דְכֹתִיב) (הושע יד) וְרִיחַ לוֹ כְּלָבָנוֹן . וּבְנוֹקְבָא כְּתִיב, (שיר השירים ז) וְרִיחַ אֶפְרַיִם
כְּתַפְּוּחִים . וּמָה בְּנוֹקְבָא הָכִי , כָּל שְׁפָן בֵּיה . וְשְׂפִיר קְאָמַר .

וּמָה דְאָמַר וְיָרַח יִי , אֶת רִיחַ הַנִּיחָח . הַנִּיחָח בְּתְרִי סְטְרִי , חַד נִיחָא ,
דְאֶתְגַּלִּיָּא עֵתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין , דְהָאֵי הוּא נִיחָא
וְאֶתְבַּסְמוּתָא לְכֻלָּא . וְחַד אֶתְבַּסְמוּתָא דְלִתְתָא , בְּהָהוּא תִנָּא וְאֶשָּׂא
דְמִדְבַּחָא . וּבְגִין דְאֵיהוּ מִתְרִין סְטְרִין , כְּתִיב נִיחָח . וְכֻלָּא בְּזְעִיר אֲנָפִין
אֶתְמַר .

תְרִי אֹדְנִין , לְמִשְׁמַע טַב וּבִישׁ . וְתַרְוִייהוּ סְלֶקִין לְחַד . דְכֹתִיב, (מלכים ב
יט) הִטָּה יִי אֶזְנֶךָ וּשְׁמַע . אֹדְנָא לְגוּ בְּגוּ דִילִיָּה , תִלְיָא בְרִשְׁמִין עֲקִימִין ,
בְּגִין דִּיתְעַבְב קָלָא לְאֶעֱלָא בְּמוּחָא , וְיִבְחִין בֵּיה מוּחָא , וְלֹא בְּבִהִילוֹ , דְכָל
מְלָה דְהוּי בְּבִהִילוֹ , לֹא הוּא בְּחֻכְמָתָא שְׁלִימָתָא .

מֵאוּדְנִין אֵלִין תִּלְיִין כָּל מֵאֲרִיִּהוֹן דְגַדְפִּין , דְנִטְלִין קָלָא מְעֵלְמָא , וְכֻלְהוּ
הָכִי אֶקְרוּן אֶזְנֵי יִי , דְכֹתִיב בְּהוּ, (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
וְגו' . כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל , הָאֵי קָרָא קְשִׁיָּא , הַשְׁתָּא מֵאֵי קוֹל
אֵיכָּא הָכָא , דְהָא רִישָׁא דְקָרָא כְּתִיב גַּם בְּמִדְעָךְ מִלֶּךְ אֵל תִּקְלַל , בְּמִדְעָךְ
כְּתִיב , וּבְחֻדְרֵי מִשְׁכַּבְךָ וְגו' . מֵאֵי טַעְמָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל ,
וְהָא לֵיכָּא הָכָא קָלָא .

דף רצ"ד ע"ב

אֶלָּא וְדָאֵי כָּל מָה דְחָשִׁיב בְּרִי נֶשׁ , וְכָל מָה דִּיִּסְתַּפֵּל בְּלְבוּי , לֹא עֵבִיד
מְלָה , עַד דְאֶפִּיק לִיָּה בְּשִׁפּוּתִיָּה , וְהוּא (ואף על גב דאיהו) לֹא אֶתְכַוֵּן בֵּיה .
וְהָיָא מְלָה דְאֶפִּיק , מִתְבַּקְעָא בְּאֹיָרָא , (דף רצ"ד ע"ב) וְאֶזְלָא וְסִלְקָא וְטָסָא
בְּעֵלְמָא , וְאֶתְעֵבִיד מְנִיָּה קָלָא . וְהָהוּא קָלָא נִטְלִין לִיָּה מֵאֲרִי דְגַדְפִּין ,
וְסִלְקִין לִיָּה לְמִלְכָּא , וְעִיִּיל בְּאֹדְנִין . הָדָא הוּא דְכֹתִיב, (דברים ה) וַיִּשְׁמַע יְיָ
אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם . (במדבר יא) וַיִּשְׁמַע יְיָ וַיַּחֲר אָפוּ .

ובגין כך, כל צלותא ובעותא דבעי בר נש מקמי קודשא בריך הוא, בעי לאפקא מליו בשפוטתיה, דאי לא אפיק לון, לאו צלותיה צלותא, ולאו בעותיה בעותא. וכיון דמליו נפקין, מתבקעין באורא, סלקין וטסין ואתעבידו קלא, ונטיל לון מאן דנטיל, ואחיד לון לאתרא(נ"א לכתרא) קדישא, ברישא דמלכא.

מתלת חללי דמוחי, נטיף נטיפא לאודניו, והוא אקרי נחל פריית. כמה דאת אמר, (מלכים א יז) נחל פריית, כלומר, פרותא דאודניו. וקלא עייל בההוא עקימא, ואשתאב בההוא נהרא, דההוא נטיפא. וכדיו אתעכב תמן, ואתבחוין בין טב לביש. הדא הוא דכתיב, (איוב לד) פי און מליו תבחו. ומאי טעמא און מליו תבחו. משום דאתעכב קלא בההוא נהרא דנטיפא, בעקימותא דאודניו, ולא עייל בבהילו. ובגין כך אתבחוין בין טב לביש, (סו) וחיך יטעם לאכול. מאי טעמא חיך יטעם לאכול. בגין דיתעכב תמן, ולא עייל בבהילו בגופא, ועל דא יטעם ויתבחו, בין מתיקא למרירו.

בהאי נוקבא דאודניו, תליין נוקבין אוחרניו, נוקבא דעיניו. נוקבא דפומא. נוקבא דחוטמא. מההוא קלא דעייל בנוקבא דאודניו, אי אצטריך עייל לנוקבי דעיניו, ונבעין דמעין. מההוא קלא אי אצטריך, עייל לנוקבא דחוטמא דפרדשקא, ומפקי תננא ואשא מההוא קלא. הדא הוא דכתיב, (במדבר יא) וישמע יי ויחר אפו ותבער בס אש יי. ואי אצטריך, עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא, ומליל וגזר מליו (נ"א גזרין) מההוא קלא. כלא מההוא קלא דאודניו. עייל בכל גופא ואתרגיש מניה כלא. (ס"א כמה תלייא) (וכלא תלייא) בהאי אודנא. זפאה מאן דנטיר מלוי. על דא פתיב, (תהלים לד) נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה.

האי אודנא קרי ביה שמיעה. ובשמיעה אתפלילן אינון מוחי. חכמה אתפליל ביה, דכתיב, (מלכים א ג) ונתת לעבדך לב שומע. בינה, כמה דאת אמר (שמואל א ג) דבר כי שומע עבדך. (מלכים ב יח) כי שומעים אנחנו. (ובהני תליין כלא) דעת, כמה דאת אמר, (משלי ד) שמע בני וקח אמרי. (משלי ב) ומצותי תצפון אתך. הא כלא תליין באודניו בהאי אודנא תליין צלותין ובעותין ופקיחא דעיניו. הדא הוא דכתיב, (מלכים ב יט) הטה יי' אונדך ושמע פקח עיניך וראה. הא כלא ביה תלייא.

בהאי אודנא, תליין רזין עלאין, דלא נפקין לבר, בגין כך היא עקימא לגו. ורזא דרזין סתימין ביה, ווי לההוא מגלה רזין. ובגין דהאי אודנא

כְּנִישׁ רְזִין, וְעֵקִימוּתָא דְלָגוּ נְטִיל לֹון, לֹא גְלִי רְזִין לְאִינוּן דְעֵקִימִין
בְּאַרְחִייהוּ, אֶלֶא לְאִינוּן דְלֹא עֵקִימִין. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים כה) סוּד יְיָ
לִירְאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, דְנִטְלִי אֶרְחוּי וְנִטְלִי (וּנְטִרִי) מְלִין.

וְאִינוּן דְעֵקִימִין בְּאַרְחִייהוּ, נְטִילִי מְלִין וְעֵיילִין לֹון בְּבִהִילוֹ, וְלִית בְּהוּ
אֶתֶר לְאֶתְעַכְבָּא. וְכַל נֹוקְבִין אַחֲרָנִין, מִתְפַּתְחִין בֵּיה, עַד דְנִפְקִין מְלִין
בְּנוֹקְבָא דְפּוּמָא. וְאֶלִין אֶקְרוּ חֲיִיבֵי דְרָא, שְׁנוּאֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא.
בְּמִתְנִיתָא דִילָן תְּנֹן, כְּאִילוֹ קְטִיל גּוּבְרִין, וְכְּאִילוֹ פֶּלַח לְעִבּוּדָה זְרָה. וְכֹלֵא
בְּחַד קְרָא, דְכְּתִיב, (ויקרא יט) לֹא תִלְךְ רְכִיל בְּעַמֶּךָ לֹא תַעֲמוּד עַל דָּם רַעַד אֲנִי
יְיָ. מֵאֵן דְעֵבֵר עַל הָאִי רִישָׁא דְקְרָא, כְּאִילוֹ עֵבֵר עַל פֶּלַח.
דף רצ"ה ע"א

זְפָאָה חוּלְקִיהוּן דְצַדִּיקָיָא, דְעֵלִייהוּ כְּתִיב, (משלי יא) וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכֹסָה
דְבַר. נֶאֱמַן רוּחַ וְדָאִי, דְהָא רוּחָא דְלֵהוּן מֵאֶתֶר עֲלָאָה קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּלִיף,
וּבְגִין כֶּד נֶאֱמַן רוּחַ אֶקְרוּן. וְסִימָן דָּא אֹוקִימָנָא, הֵהוּא דְמַגְלָה רְזִין, בְּיָדוּעַ
דְנִשְׁמַתִּיה, לָאו אִיהוּ מְגוּפָא דְמַלְכָא קְדִישָׁא. וּבְגִין כֶּד לִית בֵּיה רְזָא, וְלֹא
מֵאֶתֶר דְרְזָא הוּא. וְכַד תִּיפּוּק נִשְׁמַתִּיה, לֹא אֶתְדַבְּקָא בְּגוּפָא דְמַלְכָא, דְהָא
לֹא אֶתְרִיה הוּא. וְוִי לְהֵהוּא בְּרִישׁ, וְוִי לִיה, וְוִי לְנִשְׁמַתִּיה. זְפָאָה חוּלְקִיהוּן
דְצַדִּיקָיָא, דְמְכַסִּין רְזִין, כֹּל שְׁכּוֹן רְזִין עֲלָאִין דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא. (רזין עלאין
דמלכא קדישא) עֲלִייהוּ כְּתִיב, (ישעיה ס) וְעַמֶּךָ כּוֹלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ
אֶרֶץ. (דף רצ"ה ע"א)

אֲנָפוּי, כְּתָרִין תְּקִירוּבִין דְבוּסְמָא. (כלהו) סְהִדוּתָא עַל מַה דְאֶמִּינָא, דְהָא
סְהִדוּתָא בְּהוּ תְּלִיא. וּבְכֹלֵא תְּלִיא סְהִדוּתָא. אֲבָל הֲנִי תְּקִירוּבֵי דְבוּסְמָא,
חוּרָא וְסוּמְקָא, סְהִדוּתָא לְאָבָא וְאִימָא. סְהִדוּתָא לְאֶחְסָנָא דִירִית וְאֶחִיד
לֹון. וְהָא בְּמִתְנִיתָא דִילָן אֹוקִימָנָא, כְּמַה פְּרָסִי בִין חוּרָא לְסוּמְקָא,
וְאֶתְכִלִּין בֵּיה כְּחַדָּא בְּסִטְרָא דְחוּרָא.

כַּד אֶתְנַהִיר מְנַהִירוֹ דְחוּרָא דְעֵתִיקָא, חֲפִיָּא הֵהוּא חוּרָא עַל סוּמְקָא.
וְכֹלֵהוּ בְּנַהִירוֹ אֲשֶׁתְּכַח. וְכַדִּין כְּתִיב, (במדבר ו) יָאֵר יְיָ פְּנֵיו אֵלֶיךָ. וְכַד חֲיִיבִין
סְגִיאִין, תְּלִיין דִּינִין בְּעֵלְמָא, אֲשֶׁתְּכַחַת סְגִירוּתָא בְּכֹלֵא (ס"א בעלמא).
וְסוּמְקָא אֶתְפֹּשֵׁט בְּאֲנָפִין, וְחֲפָא כֹּל (נ"א על) חוּרָא. וְכַדִּין כֹּלֵא אֲשֶׁתְּכַח
בְּדִינָא. וְכַדִּין כְּתִיב (תהלים לד) פְּנֵי יְיָ בְּעוֹשֵׂי רָע. (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט) בגדי
נֶקֶם) וְכֹלֵא בְּהָאִי תְּלִיָּא, וּבְגִין דָּא סְהִדוּתָא הוּא בְּכֹלֵא.

כמה וכמה מארי תריסין מחפאן להני גווי, מצפאן להני גווי. כד
נהירין גווי, כל עלמין פלהו בחדו. בזמנא דנהיר חוורא, פלא אתחזו
בההוא גוונא. וכד אתחזי בסומקא פלא הכי אתחזו בההוא גוונא.

באלין תקרובין דבוסמא, שארי דיקנא לאתחזא, מרישא דאודנין,
ונחית וסליק בתקרובא דבוסמא, שערין אוכמין דדיקנא, בתקונא יאה
שפיר. כגיבר תקיף, שפיר. משחא דרבות דדיקנא עלאה דעתיקא, בהאי
דיקנא דזעיר אנפין אתחזי, ונהיר.

שפירו דהאי דיקנא, בט' תקונין אשתכח. וכד משחא דרבות, דתלת
עשר נביעין דדיקנא דעתיקא קדישא נהיר בהאי דיקנא, אשתכחו כ"ב
תקונין. וכדין מתברכין פלהו. וישראל סבא מתברכא בהאי,
וסימן, (בראשית מח) בך יברך ישראל. כל תקונין דדיקנא דא, אוקימנא
באדרא קדישא, דכלהו מתיקונין דעתיקא קדישא אתקנו. והכא בעינא
לגלאה, מה דלא אתגלי תמן, בגין למיעל בלא פסופא. (הא כל תקונין דדיקנא
אוקימנא דכלהו מתיקונין דדיקנא (דעתיקא) עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא)

שיתא אינון, ט' אקרון. תקונא קדמאה, נפק ההוא ניצוצא בוצינא
דקרדינותא, ובטש בתחות שערא דרישא, מתחות קוצין דעל אודנין,
ונחית מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא. הא תקונא דא מעתיקא
קדישא לא אשתכח, אלא כד נגיד מזלא דעתיקא קדישא, ותלינא מניה
ההוא מבושא דחכמתא (חסר), כד אימא אתמשכא ואתפלילת באוירא
דכיא, ההוא חוורא נקיט אימא (חסר), וניצוצא עאלת ונפקת, ואתאחד דא
בדא, ואתעבידת חד תקונא.

וכד אצטריך סלקא דא על דא, ואתפסיא חד מקמי חדא. ובגין כך פלא
אצטריך, חד למעבד נוקמין. וחד לרחמא. ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד
מלכא, כמה דאוקימנא.

בהאי דיקנא ט' תקונין אשתכחו, שיתא רבוון דתליין בהו, ומתפשטין
בכל גופא. ואלין שיתא דתליין, תליין בשערי דתחות תקרובא דבוסמין.
תלת מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא. ובקירותא דדיקנא, תליין תלת
אחרנין. חד לעילא בשפון, ותרין באינון שערין דתליין עד טבורא. וכל
הני שיתא, ג' מפאן וג' מפאן, אתמשכו ותליין פלהו, באינון שערי דתליין
ומתפשטין בכל גופא.

ובגין דהני תלתא אינון ביקירו דדיקנא נתיר מפלהו, כתיב בהו שמוא קדישא. דכתיב, (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה, יי לי לא אירא. והא דאוקימנא באדרא, מן המצר קראתי יה, מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא, דהוא אתר (ס"א דחיק) רחיק מקמי אוזניו, שפיר הוא.

ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא, הכי אמר ואוקים, דשירותא דדיקנא מחסד עלאה, דכתיב, (דברי הימים א כט) לך יי הגדולה והגבורה והתפארת וגו'. וכלא הוא, והכי שארי, ותשעה אתמשכן ותליין בדיקנא, ומקמי אוזניו, הכי שארי, וקיומא לא מתקיימין אלא באתר אחרא, כמה דאוקימנא.

דף רצ"ה ע"ב

וכד אצטריד עלמא לרחמי, אתגלייא מזלא קדישא. וכל הני תקונין דבדיקנא יקרא דזעיר אנפין, פלהו רחמי משתכחי. וכד אצטריד לדינא, מתחזיין דינא, וכדין עבדין נוקמין לשנאיהון דישראל, לאינון דעקין להו. (דף רצ"ה ע"ב) כל יקירו דדיקנא, באינון שערי דתליין אינהו, משום דכלא בהאי תליין.

כל הני שערי דדיקנא דזעיר אנפין, פלהו קשישין תקיפין, משום דכלהו אכפין לדינון, בשעתא דמזלא קדישא אתגלי. וכד בעא לאגחא קרבא, בהאי דיקנא אתחזי כגבר תקיף, מארי נצחון קרבא. וכדין מריט מאן דמריט, ואגליש מאן דאגליש.

הני תשעה תקונין, אמרו משה זמנא תניינא, בשעתא דאצטריד לאהדרא לון פלהו רחמי. דאף על גב דתליסר תקונין לא אמרו השתא, בכונא תלייא מלתא, דהא לא ייעול בהני תקונין לאדפרא, אלא במזלא אתפון, ואדפר ליה. הדא הוא דכתיב, (במדבר יד) עתה יגדל נא פח יי. מאן פח יי. ההוא דאקרי מזלא קדישא, סתימא דכל סתימין. דחילא דא, ונהירו דא, ממזלא תלי. וכיון דאמר משה דא, ואדפר דא, ואתפון ביה, אמר הני תשעה תקונין, דתליין בזעיר אנפין. בגין דינהירו פלהו, ולא ישתכח דינא. ועל דא כלא במזלא תלי.

האי דיקנא פד שראן שערי (ס"א לאתערבא) לאתערא (לאתארבא), אתחזי כגיבר תקיף כגיבר מארי נצח קרבין. בהאי דיקנא, נגיד משח דרבות מעתיקא סתימאה. כמה דאת אמר, (תהלים קלג) כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן.

אליו שערי לא חפין על שפון, ושפון פלהו סומקין פוורדא.
דכתיב, (שיר השירים ה) שפתותיו שושנים. שפון מרחשן גבורה, מרחשן
חכמתא. באינון שפון תלין טב וביש, חיי ומותא. מאלין שפון תלין
מאריהון דאתערוותא, דכד מרחשין אליו שפון, מתערין פלא
למגזר (מארי) דינא, בכל בתי דינין, (דמדוריהון בהון, ובגין כד) דאקרון עירין.
דכתיב, (דניאל ד) בגזרת עירין פתגמא ובמאמר וגו'. (ובמימר קדישין שאלתא)

מאי עיר. בספרא דאגדתא, כמה דאת אמר, (שמואל א כח) ויהי ערד.
דמתערין דינין לאינון דלא אתרחימו לעילא, בגין פד מתערין אליו דאינון
מארי דבבו, (ס"א להו) (בכלהו) ועם פל דא בתרי גוויי ברחמי ודינא, ועל דא
אקרון עיר וקדיש דינא ורחמי.

ובאלין שפון, אתחזי פומא פד אתפתח. רוחא דנפיק מן פומא, ביה
מתלבשין כמה אלף ורבבן. וכד אתפשט, מתלבשין ביה נביאן מהימני.
וכלהו פה יי אקרון. פד מלין נפקין מן פומא, ומתרחשין בשפון,
מתנהרין לבלהו תמני סרי אלפין עלמין, עד דמתקטרין פלהו פחדא,
בתמניסר אורחין ושבלין, דאשתמודען.

וכלא מחפאן לפומא דא, (בדא) בלישן ממלל רברבן בקיטרא דטיהרא
בעוטרא. ועל דא כתיב, (שיר השירים ה) חכו ממתקים, ממתקים ודאי. מאי
חכו. כמה דאת אמר, (איוב לד) וחיך יטעם לאכול. וכלו מחמדים, אש ומים.
אשא ומיאי מתתקנו, (ס"א מתדבקין ויאן) יאן בצייורוי, (בציורוי) דהא גוויי
מתחברן פחדא.

חכו, באתון רשימן, דמתגלפן בעטרוי גלידין (גליפין) אחה"ע בגרון. אי,
דטריד מלפין, (דניאל ב) ומהעדא מלפין, ומהקם מלפין. ח', דטריד ונחית,
וסליק ועטיר, כביש באשא גליף ברוחא. ה' יניקה דאימא, סטיר לנוקבא,
אתפשט לנוקבא רבא, בתיאובתא דקרתא קדישא, (עד דמתקטרי) מתקטרי
אתרין דא בדא. כמה דאת אמר, (שיר השירים ד) הר המור גבעת הלבונה. ע.
טיהרא דטיפסא, גליפא בטיפסא, רהיטין דענפין מתאחדן, לסטרוי
לרוחין גליפין.

והא ברזי דאתון דשלמה מלכא, אתעטרו אליו אתון ד', בד' גיכ"ק
בחיך כמה דאת אמר וחיך יטעם לאכול, (איוב ו) היאכל תפל מבלי מלח
וגו'. וכתיב (ישעיה לב) והיה מעשה הצדקה שלום. (תהלים יט) הנחמדים מזהב
ומפז רב ומתוקים וגו'. מתוקים ודאי.

דוד מלכא אמר, גם עבדך נזהר בהם וגו'. אסהדנא עלי דכל יומאי
אזדהרנא בהו, דלא לאטעאה בהו, בר יומא חד דעטירנא עטרי מלכא,
במערתא דמרוניא, וחמינא בוצינא דאשא מתלהטא אפותיא
דמרוניא (נ"א דמערתא), ואזדעזענא. מההוא יומא אזדהרנא בדעתאי בהו,
ולא שביקנא לון כל יומאי. זפאה חולקיה מאן דאזדהר במתיקא דמלכא,
וטעים בהו דקחזי. על דא כתיב, (תהלים לד) טעמו וראו כי טוב יי' וגו'.
וכתיב (משלי ט) לכו לחמו בלחמי וגו'.

דף רצ"ו ע"א

אתפשט דכורא בדעת, ואתמליין אכסדרין ואדרין, מרישא דגולגלתא
שרי, ואתפשט בכל גופא, מחדוי ודרועוי ובכלא. מאחורוי, אתדבק ניצוצא
דבוצינא דקרדינותא, ולהטא ואפיק (דף רצ"ו ע"א) גלגלתא חדא, סתימא
מכל סטרוי, ונהירו (ס"א ונחיתו) דתרי מוחי גליפן בה, ואתדבקת בסטרוי
דדכורא. בגין כך אתקרי (שיר השירים ה) יונתי תמתי, אל תקרי תמתי אלא
תאומתי ודאי.

שערוי דנוקבא כלין ביה גווי (ס"א גווי בגו גווי), דכתיב, (שיר השירים
ז) ודלת ראשך פארגמן. אתקטר גבורה בחמש גבוראן, ואתפשט נוקבא
בסטרוא, ואתדבקת בסטרוי דדכורא.

עד דאתפרשא מסטרוי. ואתיאת לאתחברא עמיה אפין באפין. וכד
מתחברן מתחזיין חד גופא ממש. מהכא אוליפנא, דכר בלחודוי, אתחזי
פלג גופא, וכלהו (ובלא איהו) רחמי. וכך נוקבא. וכד מתחברן כחדא, אתחזי
כלא חד גופא ממש, והכי הוא. אוף הכא, כד דכר אתחבר בנוקבא, כלא
הוא חד גופא, ועלמין כלהו בחידו, דהא כלהו מגופא שלים מתברכן.

והיינו רזא, (שמות כ) על כן ברוך יי' את יום השבת ויקדשהו. דהא
אשתכח כלא בחד גופא שלים, דהא מטרוניתא אתדבקת במלכא,
ואשתכח גופא חד. ועל כן ברכאן משתפחין בהאי יומא. ומהכא, מאן דלא
אשתכח דכר ונוקבא, אקרי פלג גופא, ולית ברכתא שריא במלה פגימא
וחסירא, אלא באתר שלים, במלה שלים, ולא בפלגות מלה, ופלגות מלה
לא אתקיים לעלמין, ולא אתברכן לעלמין.

נוי דנוקבא, כלא מנוי דדכורא הוא. והא אוקימנא מלי, ואשתמודען
ביני חברייה. מהאי נוקבא מתאחדן כל אינון דלתתא. מנה ינקין, ובה

תבין, והיא אתקריאת אם לכלהו. כמה דאחרא אם לגופא, וכל גופא מנה (ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) ינקא. פך האי אם לכלהו אחרנין דלתתא.

פתיב, (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את. אית חכמה ואית חכמה, והאי נוקבא, אתקרי חכמה זעירא לגבי אחרא ועל דא פתיב, (שיר השירים ח) אחות לנו קטנה ושדים אין לה וגו'. דהא דא בגלותא אתמשך. אחות לנו קטנה, ודאי קטנה אתחזי אבל רברבא היא, וסגיאה היא, דהא היא שלימו דנטיל מכלא. כמה דכתיב, (שם) אני חומה ושדי פמגדלות. ושדי, דהא מליין אינון לינקא לכלא. פמגדלות, דאינון נהרין רברבין דנפקו מאימא עלאה.

תו אתפשט דכורא בימינא ושמאלא, בירותא דאחסנא. וכד גווי אתחברו, אקרי תפארת. ואתתקן כל גופא, ואתעביד אילנא רברבא, ותקיר, שפיר ונאה, (דניאל ד) תחותוהי תטלל חיות ברא, ובענפוהי ידורון עופי שמיא, ומזון לכלא ביה. דרועוי ימינא ושמאלא. בימינא חיים וחסד, בשמאלא מיתה וגבורה. מעוי, אתתקן בדעת, ואתמליין כל אכסדרין ואדרין, כמה דאמינא, דכתיב, (משלי כד) ובדעת חדרים ימלאו.

תו אתפשט גופא, בתרין שוקין. ומתאחדן בינייהו תרין פולין, ותרין ביעי דדכורא. דכל משחא ורבות וחילא (דדכורא) דכל גופא, בהו אתפנש, דכל חיילין דנפיק, מנהון נפקין. ושריין כלא בפום אמה. ובגין כד אקרון צבאות, דכל חיילין (דנפקי) דנפיק, מנהון נפקי) ואינון נצח והוד. תפארת, ידן"ד. נצח והוד, צבאות. ובגין פך ידן"ד צבאות.

אמה דדכורא, סיומא (נ"א כסותא) דכל גופא, ואקרי יסוד. ודא הוא דרגא דמבסס לנוקבא. וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא, בהאי יסוד עייל לנוקבא, לאתר דאקרי ציון. דהתם הוא אתר פסותא דנוקבא, כבית רחם לאתתא. ובגין פך, יי צבאות אקרי יסוד.

פתיב (תהלים קלב) פי בחר יי בציון אנה למושב לו. פד אתפרשת מטרוניתא, ואתחברת במלפא אנפין באנפין, במעלי שבתא. אתעביד כלא חד גופא, וכדין יתיב קודשא בריך הוא בכורסייה. ואקרי כלא שמה שלי, שמה קדישא, בריך שמה לעלם לעלמי עלמין. כל אליו מלין סליקנא עד יומא דא, דאתעטר בהו לעלמא דאתי, והשתא אתגליין הכא, זכאה חולקי.

האי מטרוניתא, פד אתחברת עם מלפא, כל עלמין מתברכן, ואשתכחו
 בחדוותא דכלא. (דף רצ"ו ע"ב) כמה דדכורא פליל בתלתא, ושירותא בתלתא.
 פד כלא הכי, וסיומא דכל גופא הכי, ומטרוניתא לא מתברכא, אלא
 בכללא דתלתא אליו, דאינון נצח הוד יסוד, ומתבסמא ומתברכא באתר
 דאקרי קדש הקדשים דלתתא. דכתוב, (תהלים קלג) כי שם צוה יי את
 הברכה. דהא תרין דרגין אינון לעילא ותתא. ובגין פד לית רשותא למיעל
 תמן, בר כהנא רבא, דאתי מן סטרא דחסד. בגין דלא עייל להווא אתר
 דלעילא, אלא ההוא דאקרי חסד, ועייל בקדש הקדשים, ומתבסמת
 נוקבא. ומתברכא האי קדש הקדשים בגו לגו, אתר דאקרי ציון. ציון
 וירושלם, תרין דרגין אינון, חד רחמי, וחד דינא. ציון, דכתוב, (ישעיה א) ציון
 במשפט תפדה. ירושלים, דכתוב, (ישעיה א) צדק יליו בה כמה דאוקימנא.

וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא, הכא הוא, וקרין להו ברכה,
 דמתמן נפקי ברפן לכלהו עלמין, וכלהו מתברכן. האי אתר אקרי קדש.
 וכל קדשים דדכורא עיילין תמן, בהווא דרגא דאמינא, וכלהו אתין
 מרישא עלאה דגולגלתא דדכורא, מסטרא דמוחי עלאי, דשרין ביה,
 ונגיד ההיא ברכה בכל שייפי גופא, עד אינון דאקרון צבאות. וכל ההוא
 נגידו דאתנגיד מפל גופא, מתפנשי תמן, ועל דא אקרון צבאות, דכל
 צבאות דעלאין ותתאין תמן נפקין. וההוא נגידו בתר דאתפניש, תמן
 שרין ליה בההוא יסוד קדישא, פלא חוורא, בגין פד אקרי חסד. וההוא
 חסד עייל לקדש הקדשים, דכתוב (תהלים קל"ג) כי שם צוה יי את הברכה
 חיים עד העולם.

אמר רבי אבא, לא סיים בוצינא קדישא למימר חיים, עד דאשתככו
 מלוי, ואנא פתבנא, סברנא למכתב טפי, ולא שמענא. ולא זקיפנא רישא,
 דנהורא הוה סגי, ולא הוה יכולנא לאסתפללא. אדהכי אזדעזענא, שמענא
 קלא דקארי ואמר (משלי ג) ארד ימים ושנות חיים וגו'. שמענא קלא
 אחרא, (תהלים כא) חיים שאל ממך וגו'.

פל ההוא יומא, לא אפסיק אשא מן ביתא, ולא הוה מאן דמטי לגביה,
 דלא יכילו דנהורא ואשא הוה בסוחרניה. פל ההוא יומא נפילנא על
 ארעא, וגענא. בתר דאזיל אשא, חמינא לבוצינא קדישא קדש הקדשים,
 דאסתלק מן עלמא, אתעטף שכיב על ימיניה, ואנפוי חייכון.

קם רבי אלעזר בריה, ונטיל ידוי ונשיק לון, ואנא לחיכנא עפרא
דתחות רגלוי. בעו חברייה למבכי, ולא יכילו למללא. שארו חברייה
בבכיה, ורבי אלעזר בריה נפיל תלת זמנין, ולא יכיל למפתח פומיה.
לבתר פתח ואמר, אבא אבא. תלת הוו, חד אתחזרו. השתא תנווד חיותא,
צפראן טאסין, משתקען בנוקבאן דימא רבא, וחברייה פלהו שתין דמא.

קם רבי חייא על רגלוי ואמר, עד השתא בוצינא קדישא מסתפל (ס"א)
משתדל) עלן. השתא לאו הוא עדן, אלא לאשתדלא ביקריה. קם רבי אלעזר
ורבי אבא, נטלו ליה בטיקרא דסיקלא, מאן חמא (ס"א) ערעורא
וערבוביא) ערבוביא דחברייה, וכל ביתא הוה סליק ריחין סליקו ביה
בפורייה, ולא אשתמש ביה, אלא רבי אלעזר ורבי אבא.

אתו טריקין, ומארי תריסין דכפר צפרי וטרדאן בהו (ס"א) דצפרי וטרדיא
(והו) בני מרונגא, צווחין בקטירין, דחשיבו דלא יתקבר תמן. בתר דנפק
פורייה, הוה סליק באורא. ואשא הוה להיט קמיה, שמעו קלא, עולו
ואתו, ואתפנשו להילולא דרבי שמעון, (ישעיה נז) יבא שלום ינוחו על
משכבותם.

כד עאל למערתא שמעו קלא במערתא, זה האיש מרעיש הארץ מרגיז
ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתפכין (ס"א) ולא משתכחין) ביומא דין בגינד,
דנא רבי שמעון בן יוחאי, דמאריה משתבח ביה בכל יומא. זכאה חולקיה
לעילא ותתא. כמה גניזין עלאין מסתמרון ליה, עליה אתמר (דניאל יב) ואתה
לך לקח ותנוח ותעמוד לגורלך לקח הימין. עד פאן האדרא קדישא זוטא
דף רצ"ז ע"א

אמר רבי יוסי, כמה חביבין ישראל קמי קודשא בריך הוא, בקדמיתא
קרא לון גוי קדוש, דכתיב, (דברים יד) כי עם קדוש אתה וגו'. לבתר קרא לון
קדש, דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי ראשית (דף רצ"ז ע"א) תבואתה. מה
בין האי להאי. אמר רבי אבא, קדש עלאה מפלא, דהכי תנינן, כד אתחברן
פלהו קדושי פחדא, אקרונ קדוש. וכלהו סלקין ומתפנשין להווא אתר
עלאה, דאקרי קדש.

ובגין כך ק' ק' ק' (קדוש קדוש קדוש), קדש ישראל אתעביד מנייהו. ובגין
דישראל בתלת דרגין מתעטרן, כד אתחברן פחדא, אקרונ קדש ישראל
ליי, דאיהי ראשית. והא אוקימנא תבואתה, בה"א. כל אוכליו יאשמו,
מאי כל אוכליו יאשמו. אמר רבי אבא, הא אתמר, דכתיב, (ויקרא כב) ואיש

פי יאכל קדש בשגגה. וכתוב (שם) וכל זר לא יאכל קדש, וישראל אקרון קדש, בגין כך כל אוכליו יאשמו.

אמר רבי אלעזר, שירותא וסיומא דכלא, אתפליל בקדש. (ס"א)
והכמה עלאה קדש אקרי, וכד נהיר דא חכמה עלאה, חכמה דשלמה
נהיר. כמה דכתוב, (מלכים א ה) ותרב חכמת שלמה, דקיימא סיהרא
באשלמותא. והא אוקימנא. וכד אתברכא מיסוד, הכי קרינן לה קדש,
דאיהו אנהיר בשלימו. וכד לא אתנהרא מתעטרא באשלמותא, קרינן לה
רוח הקדש, ולא אתקרי קדש כההוא דלעילא. וכד מתברכא מהאי יסוד,
וינקא לכל אינון דלתתא, אתקרי אם, כההיא דלעילא. וקרינן ליה
קדשים. וכדו קרינן ליה קדש הקדשים, דביה פלה דכתוב, (שיר השירים
ד) אתי מלבנון פלה וגו'. מאי לבנון. דא עדן, דאתלבן מפל סטרין. ועדן הא
ידוע לגבי חבריא.

תאנא, כתיב פי שם יי אקרא, מאי פי שם יי אקרא. אמר רבי שמעון,
הא כתיב הבו גודל לאלהינו. אמר רבי אבא, הבו גודל, דא גדולה, הצור
תמים פעלו, דא גבורה. פי כל דרכיו משפט, דא תפארת. אל אמונה, דא
נצח. ואין עול, דא הוד. צדיק, דא יסוד. וישר, דא צדק. הוא כלא שמה
קדישא דקודשא בריך הוא, ובגין כך פי שם יי אקרא.

אמר רבי יוסי, שם יי ממש. ומשה בההיא שעתא גלי להו לישראל.
דכתוב, (דברים לא) בן מאה ועשרים שנה אנכי היום וגו'. מפאן אוליפנא,
ההוא זפאה דחכמתא עלאה ביה, כד מטי יומא לאסתלקא מעלמא, בעי
לגלאה ההיא חכמתא, לאינון די רוח קדישא בינייהו. מנלן. ממשה.
דכתוב בן מאה ועשרים שנה אנכי היום. וכתוב, (שם) ועתה כתבו לכם את
השירה הזאת וגו'.

ואם לאו, עליה כתיב, (משלי ג) אל תמנע טוב מפעליו. כמה דאת
אמר, (משלי ד) פי לקח טוב נתתי לכם וגו'. (משלי ג) בהיות לאל ידך לעשות.
עד לא תסתלק מן עלמא, ולא אתייהב לך רשותא לגלאה.

אמר רבי חייא, האי קרא אוליפנא מניה חכמתא עלאה, והכי הוא.
אבל סיפיה דקרא, מקשר קשרא דמהימנותא, במאי דכתוב הוא. כמה
דאת אמר, צדיק וישר הוא. פלומר הוא כלא. הוא חד בלא פרודא. דאי
תימא כל הני סגיאינו אינון, חזר ואמר הוא, פלהו סלקין ומתקשרן
ומתאחדן בחד. וכלא, הוא הנה, והוא הנה, והוא יחא. והוא חד. בריך

שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עֲלָמִין. (על) עַד כֵּן מִתְקַטְרִין מְלִין, וּמִתְאַחֲדִין מְלִין קְדִישִׁין, דְּשָׂמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

זְכָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְקָרִי לְמַלְכָּא, וַיִּנְדַע לְמַקְרִי בְדָקָא יָאוּת. וְאִי אִיהוּ קָרִי וְלֹא יָדַע לְמֵאֵן קָרִי, אֲתֵרְחִיק קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְנִיָּה, דְכֻתִּיב, (תהלים קמה) קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאֵיו וְגו'. קְרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאֵיו, לְמֵאֵן קְרוֹב. חֲזוּ וְאָמַר, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת, וְכִי אֵית מֵאֵן דִּיקְרִי לִיה בְּשָׂקְרָא. אָמַר רַבִּי אֲבָא אֵין, הֵהוּא מֵאֵן דְקָרִי וְלֹא יָדַע לְמֵאֵן דְקָרִי. מְנַלן. דְכֻתִּיב לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת. מֵאִי בְּאֵמֶת. בְּחוֹתְמָא דְגוֹשְׁפִּנְקָא דְמַלְכָּא, דְהוּא שְׁלִימוּ דְכָלָּא. הֲדָא הוּא דְכֻתִּיב, (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֵמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. וּבִגְיִן כְּדָ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בְּאֵמֶת כְּתִיב. זְכָאָה חוּלְקִיָּה דְמֵאֵן דְעָאֵל, וְנִפְק לְמִנְדַּע אֲרַחוּי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (מְשֻׁלִּי ד) וְאֲרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגֵה וְגו'. וְכֻתִּיב (ישעיה ס) וְעִמְדָּה כָּלִים צְדִיקִים וְגו'.

דף רצ"ז ע"ב

תִּנְיָא אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, כָּל הֵנִי תְקוּנִין, וְכָל הֵנִי מְלִי, לְמַחְצְדֵי חֻקְלָא אֲתִמְסֶרֶן, וְתִנְיָן, חֲיִיבִין כְּבִיכּוֹל עֲבָדִין פְּגִימוּתָא לְעִילָא. מֵאִי פְּגִימוּתָא. כְּמָה דְכֻתִּיב, שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו (דף רצ"ז ע"ב) מוּמָם דְהָא כָּל הֵנִי תְקוּנִין לֹא מִשְׁתַּכְּחֵי בְּדָקָא יָאוּת. כְּתוּב אַחַד אוֹמֵר, (ישעיה נט) וַיִּלְבַּשׂ צְדָקָה כְּשָׂרְיִין, וְכְתוּב אַחַד אוֹמֵר (שם) וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדֵי נֶקֶם תִּלְבוּשֶׁת. אֵלָּא אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, וַיִּלְבַּשׂ צְדָקָה, בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל זְכָאֵן. לֹא זְכוּ, וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדֵי נֶקֶם וְגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי מֵאִי פְּגִימוּתָא. כְּמָה דְתִנְיָן, דְאַבְהֵן לֹא מִסְתַּפְּקִין (ס"א מסתפקו) לְאַתְבָּרְכָא מֵהוּא שְׁקִיּו דְנַחְלָא. כָּל שְׂכֵן בְּנִין. כְּמָה דְאֵת אָמַר, שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוּמָם. מֵאִי לוֹ לֹא תִרִי זְמִנִי. אֵלָּא חַד לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא.

וְהִינֵנוּ דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל זְמָנָא דְחִיבִיָּא סְגִיאוּ בְּעֵלְמָא, כְּבִיכּוֹל שְׂמָא קְדִישָׁא לֹא מִתְבָּרַךְ בְּעֵלְמָא. וְכָל זְמָנָא דְחִיבִיָּא לֹא סְגִיאוּ בְּעֵלְמָא, שְׂמָא קְדִישָׁא מִתְבָּרַךְ בְּעֵלְמָא. הֲדָא הוּא דְכֻתִּיב, (תהלים קד) יִתְּמוּ חֲטָאִים וְגו', בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת יְיָ הַלְלוּיָהּ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, מְקָרָא זֶה מְמֹשׁ הוּא, דְכֻתִּיב שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוּמָם. מֵאֵן גְּרִים לְחַבְלוּתָא דָּא. דוֹר עֲקֹשׁ וּפְתִלְתוּל, בְּגִין דְאִינוּן חֲיִיבִיא וְדָרָא אֲשַׁתְּכַח הַכִּי.

בְּגִין כְּדָ בְּתַר דְאָמַר מֹשֶׁה כָּל הֵנִי מְלִין, וְאֲדַכֵּר שְׂמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא יָאוּת, אָמַר וְדָאִי צְדִיק וַיִּשָּׂר הוּא, מְלָה בְּתִקּוּנִיָּה. אֲבָל שְׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוּמָם. מֵאִי טַעְמָא הַכִּי. מְשׁוּם דְאִינוּן דוֹר עֲקֹשׁ וּפְתִלְתוּל. אָמַר רַבִּי

יהודה, לו לא, כלומר לגרמניהו עבדיו דא חגיבין, דגרמין לאסתלקא
ברכאן מעלמא. אמר רבי אבא, לו לא, הא אוקימנא והכי הוא. מה פתיב
בתריה. הלוי, תגמלו זאת, לשלמא גמול דא לקודשא בריך הוא, על כל
אינון טבאן דגרים לך, ועביד לקבלך.

רבי אלעזר פתח, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.
זכאין אינון ישראל, על כל עמין עובדי פוכבים ומזלות, דאף על גב
דארגיזו קמי מאריהון, קודשא בריך הוא לא בעי לשבקה לון. דבכל אתר
דגלו ביני עממיא, קודשא בריך הוא עמהון בגלותא. הדא הוא דכתיב ואף
גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

רבי אבא אמר, ואף גם זאת בהיותם.

תא חזי, כמה חביבותא דקודשא בריך הוא לגביהון דישראל, דאף על
גב דגרמין למגלי ביני עממיא, שכינתא לא אתעדיאת מנהון לעלמין. דלא
תימא דאינון בלחודייהו בגלותא משתפחין. אלא ואף גם זאת עמהון
משתפחין. הדא הוא דכתיב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

למלכא דארגיז על בריה, גזר עליה עונשא לאתרחקא מניה, ולמיזל
לארעא רחיקא. שמעה מטרוניתא ואמרה, הואיל וברי אזיל לארעא
רחיקא, ושדי ליה מלכא מהיכליה, אנא לא אשבוק ליה, או תרוונא פחדא
ניתוב להיכלא דמלכא או תרוונא פחדא ניתיב בארעא אחרא. לזמנין,
פקיד מלכא על מטרוניתא, לא אשפחה. דהוות אזלת עם בריה, אמר,
הואיל ומטרוניתא תמן, תרווייהו יתובון.

ובזמנא דפקיד קודשא בריך הוא למטרוניתא, פקיד לה בקדמיתא,
ובגינה פקיד לבנוי. הדא הוא דכתיב, (שמות ו) וגם אני שמעתי את נאקת
בני ישראל וגו'. מאן גרים דאנא שמענא עקתהון. כפיכול, מטרוניתא.
דדכרנא לה. הדא הוא דכתיב, (שמות ו) ואזכור את בריתי. וכתיב (שמות
ב) ויזכור אלהים את בריתו. וכד קודשא בריך הוא יהדר לישראל מן
גלותא, מה פתיב. (דברים ל) ושב יי' אלהיך את שבותך ורחמך, דא
מטרוניתא. ועוד פתיב, (תהלים פה) רצית יי' ארצך שבת שבות יעקב.

אמר רבי יהודה, הלוי, תגמלו זאת, בגין דאתון דור עקש ופתלתול,
אתון היתון גרמין דתגלי זאת בגלותא. הלוי, תגמלו זאת. דא הוא גמול
דעביד עמכון, בכל אינון נימוסין דמצרים, בכל אינון אתוון דעבד לכו, דא

הוא גמול דאתון שְלִמִין לְהַאי זַאת. מֵאֵן גְרַם לְכוֹן דָּא. בְּגִין דָּאתוֹן עִם נָבֵל
וְלֹא חֲכָם, וְלֹא מְסַתְפְּלִין בְּכָל אֵינוֹן טָבֵן דְּעֵבֵד לְכוּ עַד הַשְּׁתָּא.

הַלֵּינִי תִגְמְלוּ זַאת, דָּא שְׂכִינְתָּא. וְהָא אֹקִימָנָא מְלִי, דְתִנִּין, ה"א
דְּבַהֲבְרָאם, (בראשית ב) זְעִירָא. ה"א דְּבַהֲלֵינִי רְבִרְבָּא. וְהָא אֲתִמַּר דְּתִנִּין, אָמַר
רְבִי יְהוּדָה, ה"א דְּבָכֵל אֲתֵר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאֶקְרִי אָם. וְתִרִי עֲלִמִין
נִינְהוּ, דְּכְתִיב, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהָא תִנִּין בְּרִזָּא
דְּקָרָא, (במדבר כח) בְּשִׁמּוֹן פְּתִית רְבִיעִית הֵהִין.

דף רח"צ ע"א

תִּנִּין רְבִי יְהוּדָה אֹמַר, בְּכַמָּה אֲתֵרִי אֲסַתְפְּלָנָא, דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לֹא
אֲעִידִי (דף רח"צ ע"א) רְחִימוּתָא מְנִייהו דִּישְׂרָאֵל, דְּבָכֵל אֲתֵר דְּאֵינוֹן הוּוּ,
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּינִייהוּ. דְּכְתִיב, (ויקרא כו) לֹא מְאֲסִתִּים וְלֹא גְעֻלְתִּים
לְכַלּוֹתֵם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אֲתֵם. דִּיִּיקָא אֲתֵם, בִּינִייהוּ עֲמַהוֹן לֹא אֲעִידִי מְנִייהו
לְעֲלָמִין.

רְבִי יִצְחָק הָוֵה אָזִיל בְּאַרְחָא, וְפָגַע בֵּיהּ רְבִי חֲנִיָּא, אָמַר לִיהּ
חֲמִינָא (להו) בְּאַנְפֵךְ, דְּהָא בְּמַדוּרָא דְשְׂכִינְתָּא מְדוּרָךְ. מֵאִי פְתִיב. (שמות
ג) וְאֵרַד לְהַצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם. וְאֵרַד, אֵרַד מִבְּעֵי לִיהּ. וְאֵרַד בְּקַדְמִיתָא.
אִימְתִי. כַּד נָחַת יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. וְלָמָּה. לְהַצִּילוּ מִיַּד מִצְרַיִם. דְּאֶלְמֵלָא לֹא
הָוֵה בִּינִייהוּ, לֹא יְכַלִּין לְמַסְבֵּל גְּלוּתָא. כְּמָה דְּאֲתֵר אָמַר (תהלים צא) עֲמוּ אֲנָכִי
בְּצָרָה אַחֲלָצְהוּ וְאַכְבְּדֵהוּ.

אָמַר לִיהּ, וְדָאִי בְּכָל אֲתֵר דִּישְׂרָאֵל שְׂרִינִין, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בִּינִייהוּ.
וְכָל אֲתֵר דְּחִפְיִמִי דְרָא אָזִלִין, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָזִיל עֲמַהוֹן,
דְּכְתִיב, (שם) כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לָךְ וְגו'. מְנַלֵּן דְּכְתִיב, (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הֵלֵךְ
לְדַרְכּוֹ וְגו', וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב פֶּאֶשֶׁר רָאִם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. הַשְּׁתָּא נִשְׁתַּתַּף
פְּחָדָא, וְנִיזִיל בְּאַרְחָא, דְּהָא יְדַעְנָא דְלֵאֲתֵר חַד אָזִלִין, לְקַבְּלָא אֲנָפּוּי
דְשְׂכִינְתָּא. אָמַר לִיהּ, וְדָאִי. אָמַר רְבִי יִצְחָק, תִּנִּין, שְׁלוּחֵי מַצּוּה אֵינִן
נִיזוּקִין, לֹא בְּהִלִּיכְתוֹן וְלֹא בְּחִזְרְתוֹן. וְאֵנִן לְאֲתַחְזָאָה קִמִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אָזִלִין, וְלֹא דְחִילָנָא.

עַד דְּהוּוּ אָזִלִי, אָמַר רְבִי חֲנִיָּא, פְּתִיב (בראשית ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם, לְאֶכְלָלָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְהָאָרֶץ, לְאֶכְלָלָא קוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא וְכָל מַה דְּלִתְתָּא, אֵינוֹן אֶקְרוּן תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם מְנִייהוּ.

אמר ליה אי הכי מהו בהבראם, ואתמר בה' בראם. אמר ליה כלל חד מלה, כד שמים אתחברו, האי ה' אפיקת תולדות, ואינון אקרון תולדות השמים והארץ. אמר ליה אי הכי, במאי אוקימנא בה' בראם, באבריהם. אמר ליה כלל חד מלה הוא, באבריהם, היינו השמים, דמתמן שריין לאתפשטא. בה' בראם, היינו והארץ, וכלל חד מלה.

אמר ליה, ודאי הכי הוא, והא אוליפנא, דכתיב, אלה תולדות השמים והארץ. ותנינו, העולם הזה נברא בה', דכתיב בהבראם. והעולם הבא, נברא בי', דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. לאכללא השמים. את הגן, לאכללא את הארץ.

והא אוקימנא, דכתיב, (שיר השירים ד) מעין גנים, דא היא השמים, באר מים חיים, דכתיב, (בראשית כז) ויכרו שם עבדי יצחק באר, דכתיב(שם) ויעתק משם ויחפור באר אחרת וגו'. ונוזלין מן לבנון, דאינון מתעטרין לעילא, וסלקין ברישא דמלכא. דכתיב, (תהלים קח) פי גדול מעל שמים חסדך.

מן לבנון, מתמן נפקין לבינה. ונגיד ואתמשך לכל זווין, עד דנגדין אינון מבועין, ונחתין לאתפנשא לאתר דאקרי ימא רבא. דכתיב, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגו'. וכתיב, (ישעיה נא) הביטו אל צור חוצבתם וגו'. לבתר כתיב, (שיר השירים ד) גן נעול אחותי כלה וגו'. ומכאן, נפיקו תולדות לכלל. דכתיב, בהבראם, בה' בראם ממש, באבריהם. אמר רבי יצחק, ואפילו בייעקב ממש. וכלל חד מלה.

אמר רבי יצחק, כד אנו יתבין לקמיה דרבי שמעון, כלל אתמר קמיה באתגליא, ולא אצטריכנא לכל האי. אמר ליה, לאו רבי שמעון כשאר בני נשא, דכלהו קמיה, כשאר נביאי לקמי משה. עד דהו אולי, אמר רבי חניא, כתיב, (ישעיה מט) התשפח אשה עולה מרחם בן בטנה וגו'. האי קרא אוקמוה, והכא מאי קא מיירי. אמר רבי יצחק, אי בקטורא דחברייא, סמיכא לא אסמכנא, אנון מה נימא.

אמר ליה, דהא קלא דרמיזא חד, שמענא יומא חד, כד הוה אזילנא בארחא, ולא ידענא מאן אמר, ולא

ידענא מלה. ותא חזי, ז' יומין הוה דחלישנא על דא, ולא טעימנא מדי. והשתא אזילנא לגביה דבוצינא קדישא, דלימא לי דילמא אדכר. אמר

ליה, דילמא ההוא יומא דהוה אזיל רבי אלעזר לגביה דחמוי, ויהוה
יומא אזילנא עמיה, והא אדפרנא מלה.

דף רח"צ ע"ב

תא חזי, הכי אמר רבי אלעזר משמיה דאבוי, אמרו ישראל קמי
קודשא בריך הוא, מיומא דנפלא בגלותא, קודשא בריך הוא שביק לן
בגלותא, ואנשי לן. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה מט) ותאמר ציון עזבני יי' ויי'
שכחני. אמרה שכינתא, התשפח אשה עולה, וכי ישראל דאקרוו בניו,
כמה דאת אמר, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם. מרחם בן (דף רח"צ
ע"ב) בטנה, כמה דאת אמר, (ירמיה ב) ואנכי נטעתיה שורק כלה זרע אמת.
גם אלה תשפחנה, דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ. ואנכי
לא אשפחך, מפאן, דקודשא בריך הוא לא שביק לון לישראל לעלמין.

תו אמר, התשפח אשה עולה מרחם בן בטנה. דא הוא רזא עלאה,
דאמר קודשא בריך הוא, הא מליו אלין בשמיה אחידן, כמה דקודשא
ברוך הוא לא אנשי שמיה, דהא הוא כלא. כד קודשא בריך הוא לא אנשי
לון לישראל דאינון אחידן בשמיה ממש. אתרגיש רבי חייא, אמר ודאי
דא היא מלה. בריך יהא קודשא בריך הוא דאערענא לך, וידענא מלה.
וידענא מאן ההוא דשמענא מניה.

ותא חזי, דההוא יומא דרהיטנא ד' מילי, ולא אשפחנא מאן הוה. אמר
ליה, בגין דעאלנא בחד מערתא דרבי אלעזר נפיש שעתא חדא. קרי עליה
רבי חייא הני קראי, (ישעיה נח) אז יבקע פשחר אורד וגו'. אז תקרא ויי'
יענה וגו' אז תתענג על יי' וגו'. (דברים לב) זכור ימות עולם בינו שנות דור
ודור וגו'. זכור ימות עולם, רבי אבא אמר, מאן ימות עולם. אינון שיתא
יומין, דעבד קודשא בריך הוא עלמא בהו. דכתיב, (שמות לא) פי ששת ימים
עשה יי' וגו'. ששת ימים, ולא בששת ימים, והא אוקימנא. בינו שנות דור
ודור. כלומר, אינון ימות עולם, ידעו וישתמודעו כל אינון שנין ויומין, וכל
דרא ודרא, עד דרא דא דאתון קיימין.

שאל אביד ויגדך, דא קודשא בריך הוא. הדיא הוא דכתיב, הלא הוא
אביד קנד. ויגדך, והוא יגלה עומקא דחכמתא. ומאי היא. אלא כד אינון
שיתא יומין שכלילו עלמא, לא שכלילו ליה, אלא בגינדך, דתיתי אנת
ותקיים אורייתא. דתנינן, כל מה דעבד קודשא בריך הוא, על תנאי עבד,

דְּכַד יִיתוּן יִשְׂרָאֵל, אִי יִקְבְּלוּן אוֹרֵייתָא יָאוּת, וְאִי לֹא דִיְהֻדְר לִיה לְתַהוּ וּבַהּוּ. וּבְגִין כֵּן, אֵינּוּן יָמוּת עוֹלָם יִדְעוּ וְאִשְׁתַּמוּדְעוּן כֻּלָּא.

וְהָא תְנִינּוּ, הִנְהוּ עֲנִפֵי דְאִילְנָא, הִיךְ מִתְאַחֲדוּן בְּגוּ אִילְנָא, וְהָא אוֹקִימְנָא, כְּדִין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְרַר לוֹן, לְמִמְנֵן תְּרִיסִין, עַל שְׂאֵר עַמִּין, וְאַתּוּן מַה כְּתִיב. כִּי חֶלֶק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ, דְלֹא יֵהָב לְהוּ לְרַבְרָבָא, וְלֹא לְמַלְאָכָא, וְלֹא לְמִמְנָא אַחְרָא, וְהָאִי עֲמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נִסְב לְחוּלְקִיהָ.

בְּאֵן אַתְר אֲשַׁכַּח לִיה. יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצָא מְדַבְר וּבַתְּהוּ יִלִּיל יִשְׁמִינּוּ וְגו'. דְכְתִיב, (יהושע כד) תִּרַח אָבִי אַבְרָהָם וְגו'. וְאַקְח אֶת אַבְיָכֶם אֶת אַבְרָהָם וְגו'. וּמַהְכָּא דְבַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל דְרָא וְדָרָא, וְלֹא אֶתְפָּרַשׁ מִנִּיֵּהוּ, וְדַבְר לְהוּ בְרַחֲמֵי, הִדָּא הוּא דְכְתִיב כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ וְגו'. (דברים לב) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא אֲשַׁכְחָנָא מֵאֵן דְחֵיסַס עַל בְּנוֹי, כְּהָאִי נִשְׂרָא. וְעַל דָּא תְנִינּוּ, כְּתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׂמָאל. נִשְׂרָא בְּאֵן דְּיֻכְתִּיָּהּ. בְּאַתְר דְּיַעֲקֹב קָאִים. הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (משלי ל) דָּרָךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׂמִים. בְּהוּא אַתְר מִמֶּשׁ. מֵאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְאִיְהוּ רַחֲמֵי עַל בְּנוֹי, וְדִינָא לְגַבֵּי אַחְרָנִין. כֵּן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְבַר לְבְנוֹי כְּנֶשֶׁר דָּא.

מַה כְּתִיב יְיָ בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עִמּוֹ אֶל נֶכֶר. הוּא בְלַחוּדוּי, דְכְתִיב, (שמות יג) וַיְיָ הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם וְגו'. וְאִין עִמּוֹ אֶל נֶכֶר, דְלֹא דְבַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל לֹא מְלֹאכָא, וְלֹא מִמְנָא אַחְרָא, דְאֵינּוּן אַקְרוּן אֶל נֶכֶר. וְדָא הוּא דְאֲמַר מֹשֶׁה, (שמות לג) אִם אֵין פְּנִיךְ הוֹלְכִים אֶל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה. הִדָּא הוּא דְכְתִיב, יְיָ בְּדָד יִנְחֲנוּ. הוּא בְלַחוּדוּי, וְאִין עִמּוֹ אֶל נֶכֶר.

זְכָאָה חוּלְקִיָּהוּן דְיִשְׂרָאֵל, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְבַר עֲמַהוּן, (בישראל) הִכִּי עָלִיָּהוּ כְּתִיב, (תהלים קלה) כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגּוּלָתוֹ, וְכְתִיב, (שמואל א יב) כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ וְגו'. מֵאִי טַעֲמָא לֹא יִטּוֹשׁ ה' אֶת עַמּוֹ. בְּעַבּוּר שְׂמוֹ הַגְּדוֹל, בְּגִין דְהָאִי בְּהָאִי אֶתְדַבֵּק. וְעַל דָּא לֹא יִשְׁבּוֹק לוֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְבְכָל אַתְר דְאֵינּוּן שְׂרִיין, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲמַהוּן כְּמַה דְאוֹקִימְנָא. (דברים לב) לוֹ חֶכְמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַנִּי קָרְאִי דְהִכָּא, אוֹכְחֵי אֵינּוּן, דְאוֹכְחַ לְהוּ מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל, בַּר הוּא שְׂמָא קְדִישָׁא, דְגַלִּי בְשִׁירוּתָא דְמְלוּי. אֲמַר רַבִּי אַבָּא, וְאַפִּילוּ מַה דְאוֹכְחַ לְיִשְׂרָאֵל, בְּכֻלָּא דְשְׂמָא קְדִישָׁא הוּא, דְלִית מְלַה בְּאוֹרֵייתָא דְנִפְיָא מִכְּלָלָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא. דְאוֹרֵייתָא כֻּלָּא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֵינּוּן.

וְהִנֵּי קָרָאֵי יַדִּיעָאן אִינוּן . אַבְל בְּגִין דְּשָׂמָא (דף רצ"ט ע"א) דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא
 הוּא רְשִׁים בְּהַאי פְּרָשְׁתָּא , אַצְטְרִיכְנָא עַד הַשְׁתָּא . וְהָכָא הָא כְּתִיב , לֹו
 חֲכָמוּ יִשְׁפִּילוּ זֹאת , זֹאת וְדָאֵי , וְהָא בְּכַמְהָ אַתְרָא אֹוקִימְנָא הָאֵי , דָּאֵי יִשְׂרָאֵל
 יִנְדְּעוּן הָאֵי , אִידָא זֹאת אַחִידָא בְּדִינוּי לְאַתְפְּרָעָא מִן חֵיבִינָא , יִבִּינוּ
 לְאַחֲרִיתֶם , וְיִסְתְּמְרוּ לְמַהוּי בְּהָ . כְּמָה דְּכְתִיב , (איוב כ) וְאַרְצָא מִתְקוּמְמָה לֹו .

דְּבַר אַחַר לֹו חֲכָמוּ יִשְׁפִּילוּ זֹאת . דָּאֵיהִי מִתְקַשְׂרָא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל , כַּד
 נִטְרִין פְּקוּדֵי אֹורֵייתָא , וְיִתְבִּין עִמָּה בְּשָׁלָם , יִנְדְּעוּן דְּסִייעֶתָא דְּהָאֵי זֹאת
 עִמָּהוּן , לְאַתְפְּרָעָא מִשְׁנֵאֵיהוּן . וְיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן זְעִירִין בִּינֵי עִמְמִיָּא , יִנְדְּעוּן ,
 אֵיכָה יִרְדּוּף אַחַד אֶלְף וּשְׁנַיִם יִנִּסּוּ רַבְבָּה . וּמֵאֵן גְּרִים לְהוּ . הָאֵי זֹאת ,
 דְּהוּהָ בְּהוּ בְּשָׁלָם , כַּד עֲבָדִין פְּקוּדֵי אֹורֵייתָא . וְלַעֲלָמִין לָא אַתְעָדִי מִנִּייהוּ ,
 לְמַעְבַּד לְהוּ נֹוקְמִין . (דברים לב) אִם לָא כִּי צוּרִם מְכָרִם וְיִי' הַסְּגִירִם . מֵאֵי
 טַעְמָא כִּי צוּרִם מְכָרִם . בְּגִין צוּר יִלְדָד תְּשִׁי , דְּתַקוּנִין לָא שְׂרָאן כַּדְקָא נְאוּת
 בְּאַתְרֵיהוּ . אִם לָא כִּי צוּרִם מְכָרִם . אָמַר רַבִּי יְהוּדָה דָּא אַבְרָהָם , כְּמָה
 דְּאֹוקִימְנָא , דְּאָמַר אַבְרָהָם יִתְחִיבּוּן יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא , וְלָא יִיעֲלוּן בְּגִיהֶנָם
 דְּתַרִּין אֵלִין גְּלוּתָא וְגִיהֶנָם , לָא יִסְבְּלוּן יִשְׂרָאֵל . וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
 אִסְתַּכְּם עַל יְדוּי , דְּכָל זְמַנָּא דִּי יַחֲבוּבּוּן יִשְׂרָאֵל , יִפְלוּן בְּגִלוּתָא , וְיִשְׁתַּעְבְּדוּן
 בְּהוּ שְׁנֵאֵיהוּן . וּבְגִין כַּד , צוּרִם מְכָרִם וְדָאֵי , וְיִי' הַסְּגִירִם , וְאִסְתַּכְּם עַל יְדוּי .

תַּנִּינָא , אָמַר רַבִּי יְהוּדָה , מֵאֵי טַעְמָא אוֹכַח לְהוּ מִשָּׁה בְּהַאי שִׁירָה הַכִּי ,
 בְּגִין דְּאִינְהוּ זְמִינִין לְמִיעַל לְאַרְעָא , וְלֹא שְׂרִי בִּינִייהוּ שְׂכִינְתָּא , וּבְגִין כַּד
 אוֹכַח לְהוּ עַל הָאֵי .

רַבִּי יִצְחָק אָמַר , בְּתַרִּי אַתְרֵי קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא זְמִין לְאוֹכַחָא לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל , וְחֻדָּאן אוֹמוֹת הָעוֹלָם . חַד דְּכְתִיב , (הושע יב) וְרִיב לִינִי עִם יְהוּדָה
 וְלִפְקוּדָא עַל יַעֲקֹב כְּדָרְכֵי וְגו' . שְׁמַעִין אוֹמוֹת הָעוֹלָם חֻדָּאן , אָמַרִי , הַשְׁתָּא
 יִשְׁתַּצּוּן מַעֲלָמָא , כַּד חֲמִי קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא דְּאִינוּן חֻדָּאן , מַה כְּתִיב
 בְּתַרִּיהָ . בְּבִטּוֹן עַקֵּב אֶת אַחִיו וְגו' . כַּד שְׁמַעִין , אָמַרִין , דָּא הוּא תְּשׁוּבָה .

לְאַתְתָּא דְּהוּהָ לְהָ קִטְטָה בְּבָרָה , אִזְלַת לְמַקְבִּיל עָלֶיהָ דִּינָא , חֲמַאת
 לְדִינָא דָּאִין נַפְשִׁין . מִנִּייהוּ לְאַלְקָאָה , לְצַלְבָא , לְאוֹקְדָא , אָמַרָה וְיִי מַה
 אַעֲבִיד מִן בְּרָא . כַּד סִיִּים דִּינָא , אָמַר לְהָיָא אִינְתוּ , אִימָא , מַה אַעֲבִיד לְךָ
 בְּרִידָא , אָמַרָה קוּבְלָנִי , עֲכִ"מ . (דברים לב) יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצָא מְדַבֵּר וּבְתַהוּ , וְדָאֵי
 לְבַתֵּר עֲבַד לְכָל אִינוּן קְלִיפִין , דִּיהוּן כְּלָהוּ מִשְׁתַּעְבְּדִין לֵיהָ . עַד הָכָא הוּהוּ

כְּתִיב בְּהוּא סִפְרָא, דְּקִרְטָנָא אֲסִיָּא לְבַתֵּר הוּוּ רְשִׁים בְּהַאי קָרָא, כֹּל
נְטוּרָא דְאַצְטְרִיךְ אֲסִיָּא חֲכִים לְמַעֲבַד לְמַרְעֵ דְשָׁכִיב בְּבֵי מְרַעִיָּה, בֵּי אֲסִירֵי
דְּמַלְכָּא, לְמַפְלַח לְמַאֲרֵי עֲלָמָא.

דְּכַד אָזִיל אֲסִיָּא חֲכִים לְגַבִּיהָ, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ מְדַבֵּר וּבַתְּהוּ יִלִּיל
נְשִׁימוֹן, מְרַעִין דְּשִׁרְיִין עֲלֵיהָ, אֲשַׁכַּח לֵיהָ בְּאַסִּירוֹ דְּמַלְכָּא. אִי תִימָא
הוּאִיל וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א פְּקִיד) יִפְקוּד לְתַפְשָׁא לֵיהָ, דְּלֹא נִשְׁתַּדַּל בַּר
נֶשׁ אֲבַתְרִיָּה. לָאוּ הֲכִי, דְּהָא דוּד אָמַר, (תְּהֵלִים מֵא) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל וְגוֹ,
דָּל הָהוּא דְשָׁכִיב בְּבֵי מְרַעִיָּה. וְאִי אֲסִיָּא חֲכִים הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְהֵיב לֵיהָ בְּרַכָּאן, לְהַהוּא דִּישְׁתַּדַּל בֵּיהָ.

וְהָהוּא אֲסִיָּא, יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְץ מְדַבֵּר, בְּבֵי מְרַעִיָּה שָׁכִיב. וּבַתְּהוּ יִלִּיל
נְשִׁימוֹן, דְּאִינוֹן מְרַעִין דְּחֻקִּין לֵיהָ. מֵאִי אֲצְטְרִיךְ לֵיהָ לְמַעֲבַד. יִסּוּבְבָנְהוּ
יִסּוּבְב סִבּוֹת, וְיִיתֵי עֲלוֹת, בְּגִין דְּיִמְנַע מְנִיָּה אִינוֹן מְלִין דְּנִזְקִין לֵיהָ. יִקִּיז
לֵיהָ, וְיִפִּיק מְנִיָּה דְּמָא בִּישָׁא. יְבוֹנְנָהוּ יִסְתַּכַּל וְיַבִּין הָהוּא מְרַעָא מִמָּה הָוִי,
וְיִסְתַּכַּל בְּגִין דְּלֹא יִתְרַבִּי עֲלוֹי, וְיִמְאָד לֵיהָ. לְבַתֵּר יִצְרָנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ,
בְּגִין דְּיָהָא נְטִיר כְּדָקָא יָאוֹת, בְּאִינוֹן מִשְׁקִי, בְּאִינוֹן אֲסוּוֹתָא דְּאַצְטְרִיכוֹ
לֵיהָ, וְלֹא יִטְעִי (ס"א מִינִיָּהוּ) בִּינִיָּהוּ. דְּאֶלְמְלִי יִטְעִי, אֶפִּילוּ בְּמַלְהָ חַד,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲשִׁיב עַל הָהוּא אֲסִיָּא, כְּאֶלוֹ שְׁפִיד דְּמָא וְקִטְלִיָּה.

דף רצ"ט ע"ב

בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי, דְּאָף עַל גַּב דְּהָהוּא בַּר נֶשׁ אִיהוּ בְּבֵי
אֲסִירֵי דְּמַלְכָּא, וְאִיהוּ אֲסִיר בְּבֵי אֲסִירֵי, דִּישְׁתַּדַּל בַּר נֶשׁ עֲלֵיהָ, וְיִסִּיעַ
לֵיהָ לְאַפְקָא לֵיהָ מִבֵּי אֲסִירֵי. וְהוּוּ אָמַר הֲכִי. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דֵּן דִּינִין
דְּבָנֵי עֲלָמָא לְעִילָא, הֵן לְמוֹת הֵן (דף רצ"ט ע"ב) לְשִׁרוּשֵׁי, הֵן לְעִקּוֹר, הֵן לְעִנּוּשׁ
נְכֻסִין, וְלְאַסוּרִין. מֵאֵן דְּאַתְחַזִּי לְעִנּוּשׁ נְכֻסִין, נְכַל בְּבֵי מְרַעִיָּה, וְלֹא יִתְסִי,
עַד דִּיתֵן כֹּל מַה דְּאַתְגָּזַר עֲלֵיהָ. כִּיִּן דְּאַתְעֲנֵשׁ בְּמִמוּנִיָּה, וְהֵיב כֹּל מַה
דְּאַתְגָּזַר עֲלֵיהָ, אֲתִסִּי, וְנִפְק מִבֵּי אֲסִירֵי. וְעַל דָּא אֲצְטְרִיךְ לְאַשְׁתַּדַּל עֲלֵיהָ
דִּיתֵן עוֹנְשִׁיָּה וְיִפּוּק.

מֵאֵן דִּיתְחַזִּי לְשִׁרוּשֵׁי, יִתְפָּסוֹן לֵיהָ, וְיִהְיֵי לֵיהָ בְּבֵי אֲסִירֵי, עַד דִּישְׁתַּרְשׁ
מִכְּלָא. וְלִזְמַנִּין דִּישְׁתַּרְשׁ מִשְׁיִיפֵי, אוּ מִחַד מְנִיָּהוּ, וְלְבַתֵּר יִפְקוֹן לֵיהָ מִבֵּי
אֲסִירֵי. מֵאֵן דִּיתְחַזִּי לְמוֹת, הֲכִי הוּא, דְּאִילוֹ יִתֵּן כֹּל כּוּפְרָא, וְכֹל מְמוּנָא
דְּעֲלָמָא לֹא יִשְׁתַּזִּיב.

ועל דא אצטרייך לאסניא חכים, לאשתדל עליה, אי זכיל למיהב ליה אסוותא מן גופא, גאות. ואי לאו, יתן ליה אסוותא לנשמתיה, וישתדל על אסוותא דנשמתא. ודא הוא אסניא דקודשא ברייך הוא ישתדל עליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי.

אמר רבי אלעזר, עד השתא לא שמענא מאסניא דא, ומספרא דא. בר מזמנא חדא, דאמר לי טייעא חדא, דשמע לאבוי, דאסניא חד הנה ביומוי, דכד הנה מסתפל בבר נש, כד איהו בבי מרעיה, הנה אמר, דא חי ודא מת. והווי אמרין עליה דהוא זכאה קשוט, דחיל חטאה. וכל מה דלא זכיל (אצ"ל למיזבו) למדבק מה דאצטרייך, איהו הנה קני, ונהיב מדיליה. הנה אמרין, דלית חכים בעלמא פגיניה. ובצלותיה הנה עביד יתיר, ממה דהנה עביד בידוי. וכדדמי לן, דא הנה ההוא אסניא.

אמר ההוא טייעא, ודאי ספרא דיליה בידי איהו, דקא גריתנא מאבי אבא, וכל מלוי דההוא ספרא, כלהו אתניסדון על רזין דאורייתא, ורזין סתימין אשפחנא ביה, ומלין דאסוותא סגיין, דאיהו אמר דלא גאות למפעל לון, בר (אי) איהו דחיל חטאה.

ואינון ממה דהנה עביד בלעם, דהנה לחיש לחישין על מרע, והנה אמר בפומי ואתסי מיד. וכלהו בריר לון בההוא ספרא. ואמר, דא אסור, ודא מותר למאן דדחיל חטאה. בגין דמרעין סגיין אמר, דתלייא אסוותא דלהון, בלחישו דפומא. ואינון מסטרא דנחש, ומנהון מסטרא דקסם. וכל אינון דאסור לומר בפומא, ואסור למעבד בעובדא, הנה אמר. עד דאשפחנא על מרעין ידיעאן דאצטרייך לומר כד. ולנדיי בנדיי ובשמתא, על ההוא מרע. ואיהו תנוהא סגי לגבן.

חדי רבי אלעזר, וחדו חברייה. אמר רבי אלעזר, אי ההוא ספרא הנה לגבן נחמי מה איהו אמר. אנא אמסר במסירה, על מנת לאחזאה לבוצינא קדישא. ותנינן, אמר רבי אלעזר, ההוא ספרא הנה בידי תריסר ירחי, ואשפחנא ביה נהורין עלאין ויקירין. כד מטינא לאינון רזין דהנה מבבלעם תנוהנא.

יומא חד לחישנא באתר חד, והווי אתנון סלקון ונחתון. עד דחמינא בחלמא, ואמר לי, מה לך למיעל בתחומא דלא דילך, ולא אצטרייך לך. אתערנא, ואבאיש קמאי, על רזין סתימין דהווי תמן. שדרנא לההוא יודאי, ורבי יוסי ברבי יהודה שמייה, ונהיבנא ליה ספרא.

וּבְרִזּוֹן דְּבַלְעָם אֲשֶׁפְחָנָא, מְאִינוּן שְׁמֵהּ דְּמִלְאָכִין דְּשָׂדֵר לִיה בְּלֶק, וְלֹא
הוּוּ מִסְתַּדְרָן עַל תְּקוּנָתָהּ כְּדָקָא יָאוּת. אֲבָל כַּמָּה זִינִי אֲסוּתָא אֲשֶׁפְחָנָא
בִּיה, דְּקָא מִתְתַּקְנִי עַל תְּקוּנָתָא אֲוֵרִיתָא, וְרִזּוֹן סְתִימִין דִּילָהּ. וְחִמְיָנָא
דְּאִינוּן בְּחִסְדוּתָא. וְצִלוּתִין וּבְעוּתִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִי תִימָא, דְּהוּוּ
עֲבִיד אֲסוּתָא בְּפִסּוּקֵי אֲוֵרִיתָא, אוּ בְרִזּוֹן דְּאֲוֵרִיתָא. חֶסֶד וְשָׁלוֹם. אֵלָּא
הוּוּ אָמַר רִזּוֹן דְּאֲוֵרִיתָא, וְעַל הַהוּוּ רָזָא אֲפִיק רִזּוֹן דְּאֲסוּתָא, דְּלֹא
חִמְיָנָא כְּהוּוּ גּוּוּנָא לְעֵלְמִין. אֲמִינָא בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, דְּאֲחַפֵּים לְבַנֵּי נְשָׂא
מִחֲמַתָּא דְּלַעֲיָלָא.

וּמְאִינוּן מְלִין דְּבַלְעָם נְסִיבָנָא, וְחִמְיָנָא בְּהוּוּ דְּלֹא הוּוּ בְּעֵלְמָא חֲפִים
בְּחֶרֶשׁוֹן כְּגִינִיָּה. אֲמִינָא, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּבִטֵּל מְעֵלְמָא חֶרֶשׁוֹן, דְּלֹא יִטְעוּן
בְּנֵי נְשָׂא מִבְּתֵר דְּחִלְתָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמוֹ אָמֵן.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

Visit: <http://DailyZohar.com>, <http://RabbiShimon.com>
<http://KabbalahSecrets.com>